

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
2.10 z odb. w Adm.
2.40 z odn. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

Ro VIII.

Kraków, Sobota 15 stycznia 1938 r.

Nr. 14

Przesilenie rządowe we Francji

Powstanie nowy rząd frontu ludowego z odchyleniem na prawo?

PARYŻ. Zapowiadany na drugą połowę stycznia kryzys gabinetowy, został jak się zdaje, przyspieszony.

W środę wieczorem i czwartek rano wytworzyła się niespodziewanie atmosfera przesilenia.

Po konferencjach z przedstawicielami związków zawodowych rozeszła się nakle póź-

nym wieczorem w kołach dziennikarskich wiadomość o nieoczekiwanej naradzie pomiędzy premierem Chautemps a ministrem skarbu Bonnet, w której wziął również udział przybyły w innych sprawach do premiera przewodniczący Izby Deputowanych Herriot.

Jednocześnie późnym wieczorem odbył oddzielną naradę ministrowie socjalistyczni. W ciągu nocy zawiadomiono członków gabinetu o zwołaniu na godzinę 10 rano nagłego posiedzenia Rady Ministrów.

W kuluarach parlamentarnych nagle zwołanie Rady Ministrów potraktowane zostało jako oznaka zbliżającego się kryzysu gabinetowego.

Z krążących w kołach parlamentarnych informacji wynika, że ostatni poważny spadek franka w notowaniach terminowych wytworzył dla ministra Finansów niezwykle trudną sytuację tak, że na konferencji z premierem min. Bonnet oświadczył ją kategorię, że w atmosferze zatargów społecznych nie może wykonywać skutecznie swego zadania.

Koła socjalistyczne i komunistyczne wystąpiły jednocześnie z gwałtownym atakiem przeciw sferom finansowym i bankowym, oskarżając je o to, że pragnąc poprzeć stanowisko związku przemysłowców francuskich w konferencjach, zwołanych przez rząd, rozpętały

wielką spekulację, uderzającą we franka.

W kuluarach parlamentarnych od samego rana panowało wczoraj niezwykle ożywienie, przy czym zaznaczyć należy, że deputowani z kół prawicowych zapowiadają już krótkotrwały kryzys gabinetowy, w którego

wyniku powstałby nowy rząd frontu ludowego z niewielkim rozszerzeniem na prawo.

W rozmowach wymieniane są nazwiska ewentualnych kandydatów na premiera przyszłego gabinetu, przy czym wysuwa się głównie osobę b. premiera Sarraut.

Szef O.Z.N.

o P. Prezydenta

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w środę po południu szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego gen. St. Skwarczyńskiego.

Gość lotewski w Warszawie

RYGA. Oficjalnie komunikują, że dnia 17 stycznia lotewski minister finansów Ekis wyjeżdża do Warszawy.

Na stronie 5-tej pełna tabela loterii

Zdemaskowanie morderców

braci Carlo i Nello Rosselli

PARYŻ. Minister spraw wewnętrznych Dormoy oświadczył wieczorem przedstawicielom prasy, co następuje: Po 7 miesiącach dochodzeń i poszukiwań „Surete Nationale” nabrała przekonania, że zabójcy braci Carlo i Nello Rosselli, których ciała znaleziono w okolicach Bagnoles 11 czerwca 1937 r., byli związani z „Białymi Kapturami”, organizacją terrorystyczną, odpowiedzialną za ohydny zamach w dzielnicy

Etoile. Zabójców miało być czterech. Trzej z nich są znani. Nazywają się oni: Filliol, Jakubiec i Puiieux. Policja poszukuje czwartego. Filliol, czynny członek „Białych Kapturów” ukrywa się od kilku mies. Jakubiec przebywa w więzieniu od października. Puiieux został aresztowany. Zabójcy mieli współników: Bouvier i Fauran, którzy są również aresztowani.

Cały powiat odcięty od świata

Niezwykły rezultat zasp śnieżnych

CHOJNICE. Północno-zachodnia część powiatu chojnickiego została przez ostatnie śnieżycy prawie zupełnie odcięta od świata.

Wszystkie drogi są zasypane i zatarasowane ołbrzymimi zaspami, dochodzącymi do wysokości trzech metrów. Ruch kołowy na tym terenie zamarł zupełnie.

5 osób zabitych - 10 rannych podczas krwawej masakry we wsi

BIAŁOGRÓD. W wiosce O-marska, banatu wyrboskiego doszło w południe w czasie odbywającego się tam jarmarku do wielkiej bójki, która pociąg

nęła za sobą śmierć i ciężkie poranienia kilkudziesięciu osób.

Na tle zadawnionych porachunków 2-ech wieśniaków Paralik i Łukicz wszczęło między

sobą bójkę w karczmie. Zajście przeniosło się następnie na ulicę, gdzie wkrótce wzięło w nim udział około 500 chłopów.

W rezultacie bójki, jak stwierdza komunikat urzędowy, który dodaje również, że żadne względy polityczne nie grały roli w zajściach, 5 osób zostało zabitych, 10 odniosło ciężkie rany, zaś około 30 wieśniaków leżało obrażona. Na miejsce zajść zjechała specjalna komisja śledcza.

Współdziałanie anglo-francuskie w zwalczaniu arabskich oddziałów powstańczych

DAMASZEK. Na granicy syryjsko-palestyńskiej wojska francuskie współpracują z angielskimi w zwalczaniu arabskich oddziałów powstańczych. Francuzi ściągnęli nad granicę dość znaczne siły, które w ciągu ostatnich dwóch tygodni już stoczyły z powstańcami parę krwawych utarczek.

Dotychczas nie udało się jednak ani otoczyć, ani rozgromić żadnego oddziału, gdyż Arabowie umieją doskonale wyzskać teren i niepodogę, a poza tym są uzbrojeni zupełnie nowoczesnie i mają pod dostatkiem amunicji.

Ze źródeł arabskich podają,

Mobilizacja w Chinach

TOKIO. Z Kantonu donoszą, że w przewidywaniu natarcia japońskiego tamtejsze władze chińskie powołały pod broń wszystkich mężczyzn od 18 do 40 lat.

Ponadto zmobilizowano kobiety do służby pomocniczej

jakoby w listopadzie i grudniu cztery samoloty angielskie zostały poważnie uszkodzone przez ogień karabinowy.

Delegacja wojska niemieckiego przybywa z wizytą do Polski

W najbliższym czasie przybywa do Polski delegacja wojska niemieckiego, która złoży rewizję w następstwie bytności w Niemczech w r. 1935 delegacji polskiej z komendantem Wyższej Szkoły Wojennej gen. Kutrzebą na czele.

Szefem delegacji niemieckiej

będzie gen. Liebmann, komendant Akademii Wojennej w Berlinie.

Pobyt oficerów niemieckich w Polsce trwać będzie kilka dni i obejmie oprócz oficjalnych wizyt i przyjęć zwiedzanie szkolnictwa wojskowego.

Za udział w zajściach chłopskich skazujące wyroki sądowe

TARNOPOL. Sąd Grodzki w Buczaczu skazał na kary 6 i 7 miesięcy więzienia (w tym ostatnim wypadku z grzywną 100 zł.) trzech oskarżonych o udział w zajściach sierpniowych w czasie t. zw. strajku

chłopskiego. Za podobne przestępstwa Sąd Grodzki w Monasterzyskach pow. Buczacz 15 mieszkańców z okolicznych wiosek skazał na kary od 1 roku więzienia do 6 tygodni aresztu. Sąd Grodzki w Potoku Złotym, pow. Buczacz skazał trzy osoby na kary 7, 6 i 1 miesiąca więzienia.

Urlopy dla funkcjonariuszów uczestników Kongresu Pracowniczego

W związku z kongresem pracowniczym, prezes Rady Mini-

strów gen. Sławoj Składkowski zezwolił na udzielenie urlopów na 16 i 17 stycznia rb. tym funkcjonariuszom państwowym którzy jako delegaci pragną wziąć udział w kongresie.

BERLIN. Minister spraw wojskowych Rzeszy marszałek Blomberg zawarł związek małżeński z panną Gruehn. Świadcami byli kanclerz Hitler i generał Goering.

Straszliwa katastrofa budowlana

1 robotnik poniósł śmierć, jeden dogorywa w szpitalu

PRZEMYŚL. Wczoraj w godzinach wieczornych zdarzyła się w Przemyślu katastrofa budowlana, która pociągnęła za sobą śmierć jednego z robotników i ciężkie poranienie dwu innych.

Katastrofa miała miejsce przy ul. Mniszej, gdzie robotnicy pracowali nad rozebraniem kio-

sku, który stał za blisko stacji benzynowej. W pownyr momencie, robotnicy nie wiedząc, że lewary, na których spoczywała podłoga kiosku, prowadzą również pod t. zw. mur ogniowy, podważyli je i spowodowali runięcie muru. Robotnicy, zasypani zostali gruzem. Klemens Weis poniósł śmierć na miejscu,

Jan Wityk dogorywa w szpitalu, a robotnik Kłak odniósł szereg ciężkich obrażeń i również został odstawiony do szpitala powszechnego.

Akcję ratowniczą prowadziła miejska straż pożarna. Na miejscu katastrofy władze budowlane i sądowe prowadzą dochodzenie

Obrady w sprawie kodeksu pracy bez udziału przemysłowców

PARYŻ. Zapowiedziane na środę po południu obrady w sprawie nowego kodeksu pracy rozpoczęły się o godz. 16-ej pomimo odmowy ze strony przemysłowców.

Ponieważ przemysłowcy odmawiając udziału we wspólnych rokowaniach z przedstawicielami generalnej konfederacji pracy złożyli jednak oświadczenie, iż zawsze stoją do dyspozycji

rządu, premier Chautemps zamierza wykorzystać to oświadczenie i w miarę rozwoju obrad, jakie będą toczyły się z przedstawicielami generalnej konfederacji pracy, oraz przedstawicielami organizacji pracowników umysłowych, będzie informował delegację przemysłowców o toku prac nad nowym kodeksem.

400.000 osób pobiera emerytury

„Młodzi emeryci“ powinni pożytecznie pracować

Sajmowa komisja budżetowa rozpatrzyła wczoraj budżet emerytalny i zaopatrzenia oraz rent inwalidzkich i pensyj. Budżety te, ze zrozumiałych względów, wywołały żywą dyskusję.

Emerytury i zaopatrzenia referował pos. Ostafin podnosząc, że problem emerytalny jest bardzo złożony i trudny. Polska przyjęła zobowiązania wobec emerytów państw zarobczych, nie otrzymała jednakże sum składkowych.

Przez długi okres czasu bagnał problem emerytalny i dopiero w ostatnich kilku latach wzięto się poważnie do załatwienia tej sprawy.

Mówca wskazuje, że w r. 1924 budżet emerytur wynosił 33 mil. 600 tys. zł. i obejmował 40.244 osób a w roku 1936/37 budżet ten wzrósł do 163 mil. zł. i obejmował około 92 tys. osób.

W roku ubiegłym przyrost emerytów wyniósł 5.201, a na rok przyszły prelimituje się przyrost emerytów 1.829, zaś razem z wdowami i sierotami przyrost ma wynieść 3.354 osób.

Referent uważa, że w porównaniu z dawnymi latami ozna-

cza to pewną stabilizację. Jest to zasługa obecnej polityki personalnej.

Na tym odcinku kwitował poprzednio kult niefachowości, protekcyjnalizmu, niedbałstwo i brak odpowiedzialności święciły triumfy. Ta fałszywa polityka w dużym stopniu przyczyniła się do powstania naszej olbrzymiej armii emerytów.

Obecna polityka personalna prowadzona we właściwy sposób przez premiera gen. Sławoja Składkowskiego daje pełną gwarancję nie tylko zupełnego uzdrowienia stosunków emerytalnych, ale i zagadnienia emerytalnego.

Przechodząc do cyfr budżetu pos. Ostafin zaznacza, że do chody tej części wynoszą 40 mil. 699 tys. a wydatki 170 mil. 810 tys. zł. Uprawnionych do korzystania z emerytury ze służby państwowej będzie w roku przyszłym ogółem (emeryci cywilni i wojskowi) 96.175 osób.

Wydatki na emerytury w m. nopolach i przedsiębiorstwach państwowych przewidywane są na 122 mil. 253 tys. zł. Całość wydatków więc na emerytury wynosi 293 mil. 946 tys.

963 zł.

W obszernej dyskusji pierwszy zabrał głos pos. Wagner który oświadcza, że kwoty ponad 293 mil. zł. na emerytury państwowe należy jeszcze zwiększyć o 107 mil. zł. budżetu rent inwalidz. Istnieje więc razem ogromna suma, bo licząca ponad 400 tys. osób pobierających zaopatrzenie emerytalne. Mówca krytykuje w dalszych wywodach politykę emerytalną, która biegnie różnymi torami.

Wszyscy mówcy wskazywali na konieczność wstrzymania fali emerytów. Podnoszono konieczność przekształcenia młodszych emerytów i przygotowania ich do produktywniej pracy na przykład w spółdzielczości, wreszcie komisja wypowie działa się za równym traktowaniem wszystkich emerytów, a przeciw faworyzowaniu poszczególnych.

Po wyczerpaniu listy mówców zabrał głos wiceminister Skarbu prof. Grodyński udzielał szeregu wyjaśnień.

Po krótkiej przerwie pos. Wagner referował budżet rent inwalidzkich i pensyj. Mówca wskazuje na ważkość zagadnienia inwalidzkiego. Każdy obywatel, który stanie w szeregu aby bronić granic państwa musi mieć głębokie przeświadcze-

nie, że w razie potrzeby państwo pamięta o nim będzie.

Problem ten docenia cała Europa. Świadczenia na rzecz inwalidów wynoszą we wszystkich państwach Europy około 20 milionów złotych i nikt ich nie zmniejsza. Aczkolwiek bowiem świadczenia te można traktować jako pewnego rodzaju spłatę długu, jednak ma ono wielki ciężar gaunkowy dla zorganizowania należytej gotowości moralnej obrony państwa.

Następnie mówca przedstawił dane cyfrowe budżetu.

Wybuch w kopalni

PITTSBURG. W kopalni węgla w Harwick nastąpił wybuch skutkiem którego zginęło 10 osób.

Meksyk wysiedla Żydów

NOWY JORK. — Prasa żydowska donosi, że wielu Żydów polskich, zamieszkałych w Meksyku, spodziewa się wysiedlenia z kraju w najbliższej przyszłości.

Wysiedlenie to ma nastąpić na skutek świeżo wydanego rozporządzenia ministra, które orzeka, że wszyscy emigranci uprawiający inny zawód niż ten, który podali na swej kar-

40.300 zabitych podczas katastrof

NOWY JORK. Statystyki Towarzystwa Ubezpieczeń Podróżnych wykazują, że w r. 1937 wydarzyło się o wiele więcej katastrof samochodowych, niż w r. 1936-ym.

W r. 1936 w wypadkach samochodowych rannych i zabitych było 265.000 osób, a w roku 1937 — liczba ta wzrosła do 1.040.000, w czym 40.300 zabitych.

Minister Beck w Berlinie

odbył naradę z min. Neurathem

BERLIN. W drodze do Genewy zatrzymał się min. Beck w Berlinie celem odnowienia kontaktu z osobistościami politycznymi Rzeszy.

O godz. 11.30 udał się min. Beck na Wilhelmstrasse, gdzie

odbył półtoragodzinną rozmowę z min. Neurathem. Przy rozmowie obecny był również ambasador polski, Lipski.

W rozmowie poruszony został całokształt aktualnych zagadnień międzynarodowych.

Prozrek od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIĘBIENIU
GRYPY i KATARZE

Na małej wokandzie...

Mały feler

czuli: „Dziewczyna jak malina“

(A.E.) Pan Leon Pępek mieszkał w Rykowie i był kawalerem.

W małym miasteczku niewiele jest rozrywek, więc pan Pępek dotkliwie odczuwał swą samotność i wreszcie postanowił się ożenić.

W tym celu napisał list do znanego w Warszawie swata Glaswajna; a gdy nadeszła odpowiedź, iż pan Glaswajn ma właśnie w swej kolekcji dziewczynę, jak marzenie — stęskniony pan Pępek siadł w pociąg i ruszył do stolicy.

Energiczny swat zaaranżował spotkanie pana Pępka ze wspomnianą panią w pewnej kawiarni — i spokojnie czekał w domu na wynik.

Jakoż po upływie godziny przyjechał bardzo rozgorączkowany pan Pępek i krzyknął:

— Co to się ma znaczyć, panie Glaswajnie? Na to mi pan każe przyjechać do Warszawy? To ma być ta warszawska piękność? To ma być dziewczyna

jak marzenia? Cały się trzęsę z oburzenia. Przecież ona kuleje!

Swat uśmiechnął się pobłaźliwie.
— Co znaczy kuleje. Czy pan z nią będziesz po ślubie chodził? Ona ma taki posąg, że będziecie tylko jeździć taksówkami.

— Ale ona jednym okiem nie widzi! Co ja mam wziąć za żonę? Slepą kurę?

— Co to panu szkodzi? Będziecie mniej widzieli pańskie braki.

— Już nie chodzi o oko! Ale przecież ona ma garbi! — krzyknął rozdrażniony pan Pępek.

— No to co się pan dziwisz? Ze ona ma ten jeden feler. Żeby kobieta nie miała żadnej wady, to by musiała być boginią.

Zdenerwowany pan Pępek uderzył łaską w szybę, która ooczywiście pękła.

— Żeby szyba nie pękła, to ja bym pękł — wyjaśniał pan Pępek na rozprawie. — Jeszcze ni gdy w życiu nie byłem taki zły.

Sąd skazał pana Pępka na 3 dni aresztu.

Austria i Węgry śladem Włoch

skontrolują swój stosunek do Ligi Narodów

BUDAPESZT. Po zakończeniu konferencji budapeszteńskiej, w której brali udział przedstawiciele Włoch, Austrii i Węgier, ogłoszono wspólną deklarację, której główne momenty są następujące:

Przedstawiciele Austrii i Węgier potwierdzili swe wyrażenie opozycyjne stanowisko wobec komunizmu i powitali z sympatią włosko-niemiecko-japoński pakt antykominternowski, który ożywiony jest tymi samymi zasadami. Potwierdzili oni swą decyzję zwalczania wszelkimi swymi siłami propagandy komunistycznej w swych krajach.

Przedstawiciele Austrii i Węgier zakomunikowali reprezentantowi Włoch swą decyzję przystąpienia do formalnego uznania rządu gen. Franco jako legalnego rządu hiszpańskiego i wszystkich posiadłości i kolonii Hiszpanii.

Przedstawiciele Austrii i Węgier, przyjąwszy do wiadomości słuszne i poważne przyczyny, które skłoniły rząd włoski do wycofania się z Ligi Narodów i stwierdziwszy głębokie następstwa, jakie decyzja ta pociąga za sobą odnośnie składu, celów i możliwości Ligi Narodów,

oświadczają, że Liga Narodów nie może i nie powinna mieć charakteru ugrupowania ideologicznego. W tym wypadku Austria i Węgry zastrzegają sobie poddanie ponownemu zbadaniu swych stosunków z Ligą Narodów.

Przedstawiciele Włoch i Austrii potwierdzają ponownie, iż rządy ich uznają zupełne równouprawnienie Węgier w dziedzinie zbrojeń wojskowych.

Przedstawiciele trzech rządów uważają za konieczną szybką realizację tej zasady.

Przedstawiciele Włoch i Austrii oświadczyli, iż rządy ich śledzą z wielkim zainteresowaniem rozwój stosunków pomiędzy Węgrami a Rumunią. Są one zdania, że zadawalniający wynik rokowań węgiersko-rumuńskich przyczyniłby się poważnie do konsolidacji pokoju w Europie naddunajskiej.

Nigdy nie jest zapóźno

mysleć o zdrowiu. tym bardziej jeżeli cierpisz na chorobę nerek, pęcherza, wątroby, kamieni żółciowych, zlej przemiany materii, na bóle artretyczne, czy padogryzmę, wzdęcie brzucha, odbijanie się lub skłonności do obstrukcji. — Pamiętaj, że nigdy nie będzie zapóźno, o ile używać będziesz ziół moczopędnych „DIUROL”, które zapobiegają nagromadzeniu się kwasu moczowego i innych szkodliwych dla zdrowia substancji, zatrzymujących organizm. — Dziś jeszcze kup pudełeczko ziół „DIUROL”, a gdy przekonasz się o dodatnich skutkach ich działania, zalecać będziesz i swym znajomym. Sposób użycia na opakowaniu. Oryginalne ZIOŁA „DIUROL” GASECKIEGO (z kogutkiem) sprzedają apteki i składy apteczne.

Porzuciła dzieci w dorożce

Sąd skazał matkę na 6 miesięcy więzienia

Brajndla Rozenwajg, wdowa na której utrzymaniu znalazło się pięcioro drobnych dzieci, została wyeksmiowana za niepłacenie komornego.

Znalazłszy się bez środków do życia pod gołym niebem, Rozenwajgowa przez długi czas przeżywała, jak zapewnić dzieciom choćby jeden raz na dzień pożywienie.

Instytucje dobroczynne, do których się zwracała, nie były w stanie udzielić jej stałej pomocy.

Kiedy wszelkie nadzieje zawiodły, Rozenwajgowa wzięła dzieci do dorożki i kazała się wieźć na Plac Paryowski. Tam oświadczyła dorożkarzowi, że za raz wróci i oddała ich.

Dorożkarz przez kilka godzin oczekiwał na pasażerkę. Wreszcie zawiózł 5 podrzuconych dzieci do komisariatu. Matkę policja odezwała po kilku dniach.

Pociągnięto ją do odpowiedzialności i wczoraj Sąd Okręgowy w Warszawie skazał Rozenwajgowa na 6 miesięcy więzienia z zawieszaniem na 2 lata.

Zeszył serce... samobójcy

Niezwykły wypadek w szpitalu

Wielką sensacją w kołach lekarskich na wileńszczyźnie wywołał rzadko notowany w medycynie wypadek.

Do szpitala powiatowego w Nieświeżu przywieziono mieszańca miasteczka Horodziej, Aronowa, który na tle nieporozumień rodzinnych przeciął sobie brzytwą klatkę piersiową, zebra a następnie otworzył tą samą brzytwą woreczek osierdźciorcy serca. Niedozregło samobójce

natychmiast operował lekarz szpitalny Łyczkowski, który zeszył tętnicę serce.

Od operacji minęło już 4 tygodnie, a Aronow żyje i czuje się coraz lepiej. Należy zaznaczyć, że Aronow przeciął brzytwą również tchawicę i tętnicę u rąk.

Niezwykły ten wypadek ściga do szpitala mnóstwo lekarzy którzy zainteresowali się niedoszłym samobójcą z punktu widzenia naukowego

Aparat do mierzenia miłości

W pewien poniedziałek o 12-iej w nocy wynalazek profesora Piłki był skończony.

Profesor Piłka spojrzawszy z dumą na swoje dzieło. Dwa lata pracował nad skonstruowaniem aparatu do mierzenia miłości i wreszcie aparat był gotów. Wystarczyło drucikiem dotknąć ręki jakiejś osoby, a strzałka w aparacie wskazywała w jakim stopniu jest dana osoba zakochana.

Stopni miłości było sześć: chłodno, ciepło, gorąco, namiętne, płomiennie i śmiertelnie.

Profesor Piłka wziął swój wynalazek do ręki i, żeby sprawdzić jego działanie, wszedł ciuchtko do sypialni. Żona spała.

Profesor zbliżył się bezszepesnie do łóżka i przyłożył drucik do obnażonego ramienia żony. Z niepokojem spojrzawszy na strzałkę.

Strzałka wskazywała: „chłodno”.

— Nic dziwnego... — westchnął zmartwiony profesor — Przez dwa lata byłem zajęty tym wynalazkiem i zaniedbywałem żonę. Trzeba to naprawić.

Nazajutrz profesor Piłka był wyjątkowo dla swojej żony czuły.

Pocałował ją na dzień dobry, czego już od dawna nie robił, przy śniadaniu powiedział jej, że ślicznie wygląda, a na obiad przyszedł do domu z dużym pudłem ciastek.

— To dla ciebie kochanie! — powiedział zdziwionej małżonce — Wiem, że lubisz słodkości.

Ciastka widocznie trochę pomogły. Bowiem tej nocy, gdy profesor Piłka przyłożył drucik do ręki śpiącej małżonki, wskazówka w aparacie wskazywała stopień: „ciepło”.

Powodzenie pierwszych kroków dodało otuchy profesorowi Piłce. Nazajutrz kupił żonie tuzin jedwabnych pończoch i zaprosił ją do kina.

Kino i pończochy zrobiły swoje. Tej nocy strzałka aparatu do mierzenia miłości wskazywała, że żona jest zakochana „gorąco”.

Profesor zacierał ręce z zadowolenia. Nie przypuszczał nawet, że tak łatwo będzie mógł na nowo rozżarzyć miłość w sercu małżonki.

Był coraz czulszy, coraz bardziej nadskakujący i z tygodnia na tydzień strzałka wskazywała coraz wyższy stopień miłości.

Po dwóch tygodniach już było „namiętne”, po trzech — „płomiennie”.

— No... jeszcze jedno uderzenie — cieszył się profesor — a żona będzie we mnie zakochana „śmiertelnie”.

I profesor Piłka postanowił kuć żonie coś kosztownego. Na przykład naszyjnik z pereł.

Zebrał wszystkie swoje oszczędności i kupił.

Przyszedł do domu w podniosłym nastroju.

— Kaziu! — zawołał, wchodząc do pokoju — Mam dla ciebie niespodziankę.

Ale nikt się nie odezwał. W pokoju panował nieład.

Na stole leżał list. List był od żony.

„Mój drogi! — pisała — Jesteś zakochana śmiertelnie. Stałam się zwalczyć tą miłością, ale ona rosła i rosła wbrew mojej woli. Nie mogę panować nad sobą. Wyjeżdżam z ukochanym.

Nasza wielka ankieta z licznymi nagrodami

Co bym zrobił, gdybym został ministrem, posłem, bankierem, lub prezydentem miasta?

W naszej ankiecie zabierze o becnie głos przedstawiciel rzemiosła, a mianowicie p. Sieńko Jan, sekretarz Cechu Szewców i Br. Sk. w Wilnie (Straszna 13).

P. Sieńko referuje plan dzia-

łania, który rozwinąłby, gdyby został wybrany posłem przez rzemiosło. Wówczas zgłosiłby do laski marszałkowskiej w Sejmie projekt nowelizacji ustawy przemysłowej na poniższych zasadach oparty:

trołę ściśle nad ludźmi zarobkującymi w jakikolwiek sposób i ustaliłby normę zarobków do minimum i maksimum wyżywienia. Pracując w ten sposób, stałbym się panem sytuacji na rynku pracy i rozwiązałbym bezrobocie.

sadę. Wszystkie mężatki, które nie zarabiają na utrzymanie rodziny — usuwałbym z posad.

Jako przyczynę do bezrobocia — protekcję — tepiłbym bezwzględnie — jako przestępstwo.

Otworzyłbym tyle szkół, aby zapewnić miejsce każde dziecko, najpierw w szkole powszechnej, a potem w średniej, aby, gdy nie stał go będzie na uczenie się w prywatnej, nie potrzebowało znów „szukać protekcji” i wreszcie zapewniłbym pomoc i ukończenie wyższych zakładów, wybitnie zdolnym i pragnącym się uczyć.

Położyłbym silny nacisk na wychowanie młodzieży — przysięgłby narodu. W tym celu wzięłbym w mocne łapy rozluźnione dziś wychowanie młodzieży, aby przygotować zdrowe pokolenie.

Wiemy dobrze wszyscy, w jakim dziś są stanie nasze drogi. Otóż, jako minister, wydałbym zarządzenie, aby w czasie wakacji każda szkoła wysłała młodzież na pola dla wybiegania kamienia i przeniesienia go na najbliższe drogi. Z kamienia tego kałzałbym w całej Polsce wybudować szosy. Wtedy zajęłbym się motoryzacją.

W numerze jutrzejszym dalszy ciąg wynurzeń ankietowych.

Przedstawiciel rzemiosła wileńskiego w sprawie nowelizacji ustawy przemysłowej

47 1) Rzemiosło — jest zawodem poszczególnego obywatela, który danym zawodem trudni się, zarobkuje, a więc utrzymuje się gospodarz. Egzystencja danego rzemieślnika jest uzależniona od umiejętnego prowadzenia danego rzemiosła, oraz od ustawy przemysłowej, z którą jest nierozdzielnie związany. Dlatego, aby prowadzić rzemiosło umiejętnie, trzeba posiadać uzdolnienie zawodowe (kwalifikację). Za uzdolnienie nie zawodowe (kwalifikację) dla rzemieślników samostojnych uważa się dyplom mistrzowski.

2) Wszystkie karty rzemieślnicze muszą być zaleśone, miejsce ich zajmują dyplomy mistrzowskie, wydane przez Izbę Rzemieślniczą i inne organizacje, gdzie nie istnieją Izby Rzemieślnicze, zaś rzemieślnicy, posiadający karty rzemieślnicze, a którym brak dyplomów mistrzowskich — powinni złożyć przed Izbą Rzemieślniczą uproszczone egzamina mistrzowskie, który powinien kosztować wraz z dyplomem najwyżej 30 zł.

3) Czeladnik, który posiada dyplom czeladniczy, może uzyskać dyplom mistrzowski po przepracowaniu w mistrza dyplomowanego 3 lat, i dopiero po otrzymaniu dyplomu mistrzowskiego może otworzyć warsztat samostojny.

4) Rzemieślnika, prowadzącego warsztat samostojny i zatrudniającego jedynie członków rodziny — nie obowiązuje wykupienie „świadczenia przemysłowego”, jak również podatek dochodowy.

5) Rzemieślników, którzy zatrudniają czeladników, należy ściśle kontrolować, aby faktyczna ilość zatrudnionych czeladników w danym warsztacie była zarejestrowana.

6) Wszystkie sklepy np. z obuwiem, ubraniami itp., wyrabiające we własnym zakresie przedmioty danej branży, a nie zatrudniające mistrzów dyplomowanych, należy uważać za nielegalne i szkodliwe dla rzemiosła. Jednakowoż właściciel danego sklepu może założyć warsztat rzemieślniczy, pod warunkiem, że będzie go prowadził mistrz dyplomowany na rachunek właściciela firmy.

W innym wypadku przedmioty danej branży mogą być sprzedawane tylko wyrobu fabrycznego. Sklepy ta kowe powinny posiadać „świadczenia handlowe”.

7) Rzemieślnicy, prowadzący warsztaty samostajne, organizują się w Cechy branżowe, którym nadaje się pełne prawa zawodowe. Z cechów branżowych tworzy się Związek Cechów. Związek Rzemieślników, jako organizacja zbędna, powinna zlikwidować się.

Reforma podatków

P. Mieczysława Chęcińska, biuralistka z Góry Kalwarii (ul. Kalwaryjska 30), pisze:

49 Gdybym była ministrem, to przede wszystkim starałabym się o zreformowanie podatków w ten sposób: aby płacili ci, którzy mają z czego płacić, bo obecnie najwięcej płacą ci, którzy na zapłacenie podatków muszą sobie odmówić najistotniejszych potrzeb życiowych.

Zwolniłabym od wszelkich podatków tych, co zasłużyli się w odzyskaniu niepodległości Ojczyzny i za nią walczyli. Następnie wszystkich ludzi pracy, zarabiających tyle, że ledwie starczy na skromne utrzymanie.

Wszystkie moje siły skierowałabym, aby zapewnić ludziom pracy cztery podstawowe warunki istnienia, a mianowicie: 1) Praca, 2) Chleb, 3) Mieszkanie, 4) Opal.

Oto jest program, który jako minister starałabym się urzeczywistnić.

Gdybym była posłem w obecnym Sejmie, to postawiłabym wniosek o zmianę ordynacji wyborczej na sprawiedliwą, oraz o zarządzeniu nowych wyborów.

O ile by ten wniosek nie przeszedł, to złożyłabym mandat, nie chcąc brać demno pieniędzy szkodliwych własności narodu i Państwa.

Usunięcie bezrobocia

P. Stanisław Klopsch z Otwocka (Wesoła 13) tak sobie wyobraża pracę na stanowisku ministra:

50 Pierwszym moim zadaniem byłoby usunięcie bezrobocia. W tym celu wniósłbym do Sejmu projekt ustawy o rewizji zatrudnienia w poszczególnych rodzinach, aby wolno było zajmować tylko jedną po-

Drogi bite, szkoły i kartele

Plan działania na stanowisku ministra

P. Ossowski Mieczysław z Warszawy (Pońska 114 m. 41), bezrobotny, taki kresli program:

48 1) Gdybym został ministrem, największą moją troską i pilną sprawą do załatwienia byłaby planowa na szerszą skalę budowa dróg bitych, których w kraju naszym mamy tak wiele, lecz w równie wielce opłakanym stanie.

2) Na plan drugi postawiłbym kwestię szkolnictwa przez znaczne powiększenie ilości szkół (budowa), oraz podwojeniu personal nauczycielski.

3) Dozbroiłbym Armię na lądzie i morzu na równi z innymi mocarstwami świata.

4) Zniszczyłbym kartele w całym tego słowa znaczeniu.

5) Zmniejszyłbym podatki od wszel-

kich pojazdów mechanicznych.

6) Emerytów pozbawiłbym wszystkich innych źródeł dochodu poza emeryturą.

7) Rozciągnąłbym kontrolę i to kon-

Znany przemysłowiec oskarżony o nadużycia na szkodę spółki

Wczoraj na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie znalazła się sprawa znanego w sferach finansowych przemysłowca Maurycego Hertza, oskarżonego o nadużycie zaufania na szkodę spółki akcyjnej „Wiek”.

W świetle aktu oskarżenia okoliczności przedstawiają się następująco:

Maurycy Hertz był od roku 1918 jednoosobowym zarządcą Spółki Akcyjnej Przemysłu Cementowego „Wiek”. W latach od 1930 do 1933 r. Hertz pobrał z kasy 521.914 zł, za które nabył akcje zarządzanej przez siebie firmy. Ponieważ siostra p. Merza, Michałina Marchaud, była jednocześnie wierzycielką

firmy na kwotę przeszło miliona złotych, usąpiła swemu bratu z tej wierzytelności 500.000 złotych.

Pobrana przez p. Hertza kwota została odbita z tej wierzytelności. Wprawdzie długi Spółki „Wiek” zmniejszyły się, to jednak wycofanie tak znacznej kwoty z kasy wpłynęło, iż fabryka znalazła się bez środków obrotowych i każdej chwili

li firmie groził nadzór sądowy.

Właściciele spółki akcyjnej wniosli skargę do prokuratora.

Wczorajszej rozprawie przewodniczył sędzia Wiszniewski.

Obronę oskarżonego przemysłowca wnosili adwokaci Nowodworski, Rudziński i Lent.

W charakterze świadków zeznawali potentaci świata handlowego, m. in. rodzina Poznańskich.

HIGIENA — TO ZDROWIE

Wielu higienistów twierdzi, że jedynie maszynowa pakownia proszków daje gwarancję całkowitej higieny wykonania

nych torebkach dają więc pełną gwarancję higieny.

Dbając o własne zdrowie, żądajcie proszków „Z KOGUTKIEM” w torebkach higienicznych, sypanych maszynowo; bo dzięki temu unikacie narażenia zdrowia swego.

Maszynowo wykonane proszki „Migreno - Nervosin” — „Z KOGUTKIEM” w higienicz-

Mglista pogoda panuje w całym kraju

Na całym obszarze Polski utrzymuje się od kilku dni mglista i dżdżysta pogoda, spowodowana silnym niżem barometrycznym, który nadciągnął z zachodu. Ciepła fala morską powi trza zwyciężyły osty mróz.

Gęsta mgła uniemożliwiła start naszych samolotów komunikacyjnych. Wszystkie odloty odwołano.

Temperaturę najwyższą zanotowano wczoraj rano na wybrzeżu morskim, gdzie wynosiła ona 3 stopnie ciepła. Na Kasprowym Wierchu zanotowano — 8 stopni.

Jak podaje P.M. spodziewane jest lekkie przejaśnienie. Posuwające się z zachodu chmury spowodują prawdopodobnie duże opady śniegu w górach i na Podhalu. Temperatura w dalszym ciągu wahać się będzie około 0 stopni, z małymi odchyleniami w górach i na wybrzeżu

Opuszczam cię na zawsze”.

Profesor Piłka dwa razy przeczytał list.

— A jednak — mruknął — mój aparat działa doskonale. Już onegdaj był w pobliżu stopnia „śmiertelnie”.

Napoleon Sadek.

Jak ochrzczono p. Suchestow

Srawę tę bada sędzia śledczy

W rewirze XV okręgowych sędzów śledczych przesłuchano duchownego prawosławnego, Wujca, który udzielił chrztu pani Suchestow.

Wszczęcie śledztwa nastąpiło z następujących powodów: Ochrczenie pani Suchestow spowodowało zawieszenie duchownego prawosławnego przez władze konsysofskie i osadzenie w klasztorze. Władze duchowne zawiadomiły jednocześnie o tym fakcie sąd z uwagą na możliwość zawarcia przez księcia Radziwiłła związku mał-

iego zdrowia

TADEUZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZASAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Tajnemu agentowi Grusze polecono zaobserwować bliżej Jadzię. Któregoś wieczoru do mieszkania Sawickiego zastukano do drzwi. Gdy służąca, Antosia, otworzyła, niski jakiś jegomość zapytał: czy to pani jest Antosia Włoch? — Ja, — odpowiedziała Antosia drżącym głosem.

— Przysłał mnie tu niekaki Władimir Sabakiewicz, — powiedział jegomość o rozczochranej brodzie.

— O Boże, — zadrżała Antosia, — co się z nim stało? Jakies nieszczęście?

— Nie, niech się pani nie boi, — odparł obcy spokojnym głosem, — kazał pani tylko powiedzieć, że musiał wyjechać w sprawie służbowej na dwa tygodnie z Warszawy.

Antosia zrzędniała miną. Planowała przecież, że tej niedzieli, jak zwykle, pójdzie do swego narzeczonego, i poradzi go się, czy ma opuścić tę służbę, — a tu nagle — nie ma go.

— Kazał panią serdecznie pozdrowić, — ciągnął dalej jegomość, wchodząc do kuchni. — Czy można usiąść?

— Proszę bardzo, proszę... — Antosia postawiła przed nim stółek — niech pan siada. Kiedy on odjechał? Dopiero wczoraj widziałam się z nim i nie mi nie mówił o tym.

— Wczoraj sam jeszcze nie wiedział. Służba nie drużba, moja pani... Gdy przyszedł dziś do cyrkułu, otrzymał rozkaz od komisarza, że musi natychmiast wyjechać... to znaczy, że musi eskortować niebezpiecznego więźnia do Brześcia.

— I to ma trwać dwa tygodnie? — dziwiła się Antosia.

— On musi tam zostać, aby wystąpić jako świadek na procesie, który odbędzie się w Brześciu. To duży proces.

— Ach, całe dwa tygodnie, — westchnęła Antosia. — Tak wygląda życie policjanta... Gdy się pobierzemy, a musi pan wiedzieć, proszę pana, że już nie długo czekać, jak ślub się odbędzie, — chwiliła się Antosia, czerwieniąc się nieco przy tym kłamstwie, — po ślubie już on u mnie nie będzie policjantem... Miałoby to innej roboty na świecie? Trudno, dzisiaj, kiedy widzimy się wszystkiego raz na tydzień... ale po ślubie... Będzie mnie tak zostawiał na dwa, trzy tygodnie... Ładnie bym ja wyglądała...

— To pani sobie weźmie drugiego... — uśmiechnął się jegomość.

— Kiedy ja go kocham, — odpowiedziała z zawstydzeniem Antosia, — on jest taki dla mnie dobry.

Jegomość o małych oczkach zaczął się rozglądać po kuchni. Spojrzał przez nawpół otwarte drzwi, prowadzące na wąski korytarz, i po chwili zamyslenia powiedział:

— Ach, tak zimno dziś na dworze. Czy można by się u pani rozgrzać szklaneczką herbaty?

— Ach, proszę bardzo, bardzo proszę, — pochwyciła Antosia czajnik i nałala szklanke herbaty.

Rzuciła z boku spojrzenie na nieznanego jegomością. Nie podobał jej się. Władzio jest o wiele ładniejszy. Mimo to przyjemnie było z nim porozmawiać. To przecież znamy jej Władzia, a ona przez cały tydzień nie ma do kogo ust otworzyć. Jej pan odchodzi z samego rana do fabryki, dzieci są w szkole, a ta „ciotka z Ameryki“ kręci się po mieszkaniu w milczeniu, albo siedzi w gabinecie i czyta gazety lub książki. Unika jej, Antosi, spojrzenia, jakby się czegoś obawiała. Teraz już Antosia wie, czego się tak obawia ta „ciotka z Ameryki“. No i przez cały tydzień nie ma do kogo słowa przemówić. Teraz więc święto u Antosi, kiedy przyszedł człowiek, z którym można trochę pogawędzić.

— Pani już tu długo pracuje? — pyta nieznanego jegomości.

— Tak długo, jednak nie będę już tu pracowała w każdym razie, — mówi Antosia wesołym tonem, wycierając mokre ręce o fartuch.

Usiadła na brzegu swego żelaznego łóżka i utkwiała wzrok w jednym punkcie na ścianie.

— Co, tak tu pani źle?

— Źle nie jest, pensja nawet zupełnie dobra, obchodzą się ze mną, jak należy. Mój pan to zły człowiek, tylko że...

— Tylko co?

— Nie można mówić o tym.

Jegomość o małych oczkach uśmiechnął się lekko.

— Może tamte historie... Ten pan musi być kobicieciarzem, co?

— Nie, co to, to nie... — odpowiedziała Antosia takim tonem, jakby się czuła dotknięta. — Ze mną podobne rzeczy nie mogą się zdarzyć. Ja, proszę pana, nie daję sobie w kaszę pluć. Raz pracowałam w jednym miejscu, a pan zaczął do mnie lać po no-cach, to ja mu powiedziałam: słuchaj no ty, jeżeli nie przesłaniesz, opowiem zaraz twojej żonie. No, no, jak on się przestraszył... I więcej się już w kuchni nie pokazał.

— Tylko o co tu idzie? — podniósł się jegomość.

— Dotychczas było zupełnie dobrze, — oopowiedziała Antosia z cichym westchnieniem.

Wstała ze swego miejsca, zamknęła drzwi, prowadzące na wąski korytarz, i powiedziała cicho:

— Mój Władzio już wie...

Jegomość uśmiechnął lekko i odpowiedział:

— On mi właśnie opowiadał...

— Co panu opowiedział? — Antosia była zacie-

kawiona, oczy jej rozwarły się.

Przybyła tu do was jakaś ciotka z Ameryki, — mówił szeptem jegomość. — Władzio powiada, że to wcale nie jest Amerykanka, tylko...

Przerwał i spojrzął na drzwi, prowadzące do pokoju.

— Tylko... jedna z tych... — szepnął, — z tych, co rzucają bomby...

— Władzio opowiedział panu o tym? Co pan mówi? — dziwiła się Antosia. — A mnie zapowiedział, że to musi pozostać w ścisłej tajemnicy.

— Rozumie pani, ja także jestem policjantem, tylko że z tajniaków...

Antosia spojrzała na niego wzrokiem, który krył w sobie zdziwienie i strach jednocześnie. Policjant — to było dla niej coś zupełnie naturalnego. Od razu wiadomo, kto to taki. Nosi mundur, czapkę, od razu go się poznaje. Ale tajniak wywołuje uczucie strachu. Masz przed sobą człowieka, ubranego jak wszyscy inni ludzie, — marynarka, spodnie, kapelusz, — a jednak nie taki, jak wszyscy... Nie, to paskudne... Antosia lubi sprawy jasne, wyraźne. Pamięta, że przed kilkoma laty „dcwalał się“ do niej osobnik, który mieszkał w sąsiedztwie domu, w którym służyła. Spodobał jej się nawet. Ale gdy się dowiedziała że to tajniak, poczuła do niego to samo, co do człowieka, którego ciało pokryte jest wrzodami i strupami, tylko na zewnątrz tego nie widać, bo ubranie zakrywa. Koleżanka jej powiedziała, że takiego nazywają: szpicel. I od tego czasu Antosia czuje niechęć do tych tajniaków.

Zmienia nagle ton. Nieznajomy jegomość to zauważył. Żałuje już teraz, że jej powiedział, że jest tajniakiem. I zaczyna się cofać:

— Pani rozumie, przed rokiem powiedziałem sobie: dość, nie chcę dłużej być tajniakiem. Ciężkie czasy... rzucają bomby... po co mi to? Dostałem pewną sumę pieniędzy, więc otworzyłem sobie sklepik, mydlarnię. Powiedziałem do pana tego Władia tak: masz narzeczoną, co z tego będzie, na policji źle płacą, otwórz i ty sklep i weź ślub ze swoją...

Trik udał się znakomicie. Na dźwięk słowa „ślub“ oczy Antosi zapłonęły.

— To znaczy, że teraz nie jest już pan tajniakiem?

— O, nie. Zapomniałem pani powiedzieć, że tylko byłem nim, i że od roku nie mam nic wspólnego z tymi sprawami. Tylko że Władzio nie ma przede mną żadnych sekretów. I opowiedział mi właśnie historię o tej „ciotce z Ameryki“. Czy pani wie, — dodał cicho, — ciekaw byłbym zobaczyć, co robi ten gagatek?...

— Chciałby ją pan zobaczyć? — pyta Antosia. — A nie boi się pan? — roześmiała się cicho.

— Czego bym się miał bać?

— Mówią przecież, że te kobiety noszą bomby za pazuchą.

— Cha, cha, cha, — roześmiał się jegomość, jego małe oczki stały się jeszcze mniejsze. — Chciałbym ją właśnie zobaczyć... Jak to zrobić? Jestem bardzo ciekaw.

— Zaraz się zrobi, niech pan poczeka chwilę, — powiedziała Antosia.

(Dalszy ciąg jutro).

Nowela

TALIZMAN

Przyjaciele Adrian Gromnicki i Marian Łuczyński zamożni, eleganccy młodzieńcy byli częstymi gośćmi w domu uroczystej Haliny Sumnickiej, która rozporządzała milionowym majątkiem.

Halina Sumnicka, młoda wdowa, otaczana rojem adoratorów, odczuwała sympatię dla Adriana, ceniąc wysoko jego prostolinność i humor. Podobała się jej również pewność siebie, z jaką patrzył na przyszłość. Ale niestety, nie ma nic niepewniejszego od przyszłości. Wybuchł kryzys i minęły czasy bez troski. Krach Banku Krajowego doprowadził Adriana, po ważanego przemysłowca, podobnie jak wielu innych do ruiny.

Adrian musiał przenieść się w mało elegancką dzielnicę i tam wynajmując skromne mieszkanie. Mimo niedostatku i niedojadania, dbał on o swój wygląd zewnętrzny i czekał cierpliwie na nadejście lepszych czasów. Pewnego dnia Adrian otrzymał list od Haliny Sumnickiej. Zapraszała go do siebie na kolację. Młoda wdowa dowiedziała się o jego adresie od ich wspólnego przyjaciela, Mariana Łuczyńskiego.

Adrian wahał się czy ma przyjąć zaproszenie, w końcu jed-

nak możliwość zjedzenia dobrej kolacji przewyciężyła wszystkie skrupuły. Adrian nałożył smoking i udał się do apartamentów pani Sumnickiej.

Kolacja dobiegała końca, rozmowa przy stole toczyła się żywo, rozmawiano o najrozmaitszych sprawach i wymieniano wspomnienia. Nagle jedna z pań wykrzyknęła z zachwytem:

— Pani Halino, skąd ma pani ten wspaniały pierścień? Jeszcze nigdy nie widziałam tak wspaniałego klejnotu.

— Jest to skarabeusz, który pochodzi z naszyjnika jednej z królowych egipskich. Pierścień jest talizmanem, który mi zawsze przynosi szczęście. — Halina ściągnęła pierścień z palca i podała go swemu sąsiadowi, który po dokładnym obejrzeniu go wręczył swej sąsiadce. Pierścień wędrował z rąk do rąk i budził powszechny podziw.

W międzyczasie nastrój z każdą chwilą stawał się lepszy i Halina, która całkowicie poświęciła się gościom, dopiero po pewnym czasie zauważyła, że nie otrzymała z powrotem swego talizmanu. Przeczekała jeszcze chwilę, a następnie rzekła ze spokojem:

— Drodzy przyjaciele, gdzie jest mój pierścień?

Przy stole zapanowało kłopotliwe milczenie. Nikt nie miał pierścienia. Ale jak mógł on zginąć?

Pewna młoda blondyna oświadczyła w końcu, że po obejrzeniu pierścienia położyła go na obrusie, obok pana Gromnickiego. Adrian odparł na to prosto, że rozmawiał wówczas ze swą sąsiadką i nie miał czasu podziwiać skarabeusza. Wszyscy zaczęli szukać pierścienia, ale nie mogli go znaleźć.

Zmarwiła Halina Sumnicka starała się ukryć swe zdenerwowanie i zmusiwszy się do uśmiechu, rzekła:

— Drodzy przyjaciele, nie trudźcie się. Kamerdyner z pewnością znajdzie pierścień. A teraz przejdźmy do salonu i na pijmy się czarnej kawy.

Zakłopotani goście przeszli do dużego salonu.

— Widziałam szepnęła jedna z pań do swej sąsiadki — że Gromnicki dwa razy wsunął coś do kieszeni marynarki.

— Teraz sobie przypominam że również zauważyłam ten ruch odparła zagadniętą druga ze wzburzeniem. — Czy jest on całkiem zrujnowany? Opo-wiadają, że nie ma grosza przy duszy...

Podczas gdy podawano kawę, hrabia Baczyński zaproponował panom, aby udali się za nim do małego saloniku i tam wypróżnili swoje kieszenie. On pierwszy to uczynił. Adrian zmarszczył czoło i rzekł, że

nie opróżni kieszeni. Nie wziął skarabeusza i jego słowo powinno wystarczyć.

Po tym oświadczeniu w pokoju zapanowała lodowata cisza. Przerwał ją dopiero przyjaciel Adriana, błądzący ze zdenerwowania Marian Łuczyński, który oświadczył, że przychylił się do zdania Gromnickiego.

Halina zdziwiona nagłym zniknięciem panów, otworzyła drzwi do małego saloniku i stanęła na progu zdumiona. Adrian znalazł ręce na ramionach i obrzucił wyniosłym, dumnym spojrzeniem stojących na progu panów.

— Szanowna pani, — rzekł ze spokojem — nie chciałem za dosć uczynić poniżającemu żądaniu, któremu poddał się ci panowie, opróżniając kieszenie na oczach wszystkich. Niech pani wyrzuci mi tę przysługę i pozwoli mi opróżnić kieszenie tylko w jej obecności.

— Pomimo, że nie podejrzewam pana o nic, zadośćuczynię pańskiej prośbie.

Halina ujęła go pod ramię i prowadziła do swego buduaru i zamknęła za sobą drzwi.

Adrian z zakłopotaniem spojrzął na młodą kobietę, a następnie zaczął powoli przekręcać na zewnątrz puste kieszenie spodni, puste kieszenie kamizelki i pod koniec obie kieszenie smokingu. Z jego drżących rąk wysunęła się połowa kury i kawał pieczeni, które były zawinięte w chustkę od nosa.

CHOROBY PŁUC

Gruczlica płuc jest nieublaganą i corocznie, nie robiąc różnicy dla płci, wieku i stanu, kosi miliony ludzi. — Przy zwalczaniu chorób płucnych, bronchitu uporczywego, męczącego kaszlu, grypy itp. stosują pp lekarze

BALSAM TRIKLAN - AGE

który, ułatwiając wydzielanie się płwociny, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego oraz powiększa wagę ciała i usuwa kaszel.

— Powierzam moją nędzę dyskrekcji pani. Od dwudziestu czterech godzin nic nie jadłem. Chcąc zapewnić sobie jutrzejszy posiłek, odważyłem się wziąć to...

Halina nie pozwoliła mu dokończyć, nie zdolna do wypowiedzenia słowa, zarzuciła ramiona na szyję Adriana.

Przed drzwiami buduaru rozległy się nagle ożywione głosy. Goście zakomunikowali Halinie, że kamerdyner znalazł pierścień w grubej wełnie dywanu.

— Zostań! — rzekła Halina do Adriana, otwierając drzwi. Wzięła pierścień, przyłożyła go do warg i rzekła z uśmiechem:

— Drodzy przyjaciele, jako dowód cudownej siły tego talizmanu, przynoszącego mi szczęście, zawiadamiam was o moim ślubie z Adrianem Gromnickim.

Pełna tabela loterii

7-my dzień ciagnienia 4 - ej klasy 40 - ej loterii

I i II ciagnienie
GŁÓWNE WYGRANE
 Stała dzienna wygrana 5000 zł. na nr. — 86342.
 10 000 zł. na nry: — 129536.
 5 000 zł. na nry: — 141745 173531
 2000 zł. na nry: — 3254 30024 45577
 56975 63930 67146 71616 73378 125943
 136253 143169 145153 134717
 1 000 zł. na nry:—4345 25734 32266
 36417 43337 49373 55927 59855 60519
 63611 79019 80240 81734 86269 96128
 122312 125512 139528 143340 151934
 Wygrana na 200 zł.
 162 326 803 991 1005 177 473 597

30 770 99 842 984 2002 312 15 5901
 10 753 872 926 60 86 3300 73 550 790
 853 4229 81 330 428 573 769 13 47
 5043 797 831 6061 144 96 259 397 401
 522 624 907 13 67 7155 215 428 757
 859 938 8161 454 548 11 662 56 804
 10 915 31 5097 114 431 527 733 963
 10055 56 144 83 303 473 503 552
 631 73 756 833 11061 184 711 857 59
 12039 190 33 293 40 370 457 540 667
 63 726 871 958 23 13198 262 430 62
 504 748 74 14095 39 105 267 301 592
 504 647 712 94 933 33 15013 34 219
 545 739 40 65 16054 371 459 765 876
 17233 305 561 63 701 21 803 90 959
 18102 24 426 731 817 943 37 18 70
 19024 114 315 700 911 41
 20070 131 207 516 894 21045 110 244
 313 69 582 711 956 53 63 22020 20
 102 203 301 54 536 737 862 974 23105
 610 757 24014 330 479 573 11 822 40
 796 61 25007 79 125 206 575 73 683
 821 25049 293 88 420 520 647 72 716
 963 65 27029 155 265 310 566 657
 21 49 771 990 29039 409 72 715 820
 29062 199 761 263 92 538 74 790 871
 31052 63 129 223 95 356 678 707 59
 32010 161 62 292 493 555 64 611 836
 53 949 52 33039 40 257 97 432 594 83
 823 53 931 57 64 34116 54 72 73 315
 72 417 526 30 67 621 955 35010 54 97
 162 351 435 83 543 60 87 637 76 96
 249 82 36367 126 372 457 91 621 847
 944 37067 320 658 823 906 33302 736
 211 33202 725 911 33 39249 453 554
 40949 83 107 35 43 212 25 390 536
 50 763 973 41075 59 143 233 431 49
 773 42024 205 35 83 302 65 509 22 58
 86 731 805 40 43102 13 213 37 61 534
 45 767 807 950 45244 407 631 63 65
 747 803 46195 24 4 301 485 535 42 54

602 70 995 47106 75 267 300 90 585 707
 802 19 93 765 43514 633 742 891 927
 67 71 80 85 49056 160 333 413 43 556
 789 803 910 29 32 66.
 50102 202 41 49 66 584 663 669 713
 715 904 51033 176 288 391 500 665 726
 22122 214 321 416 653 85 53004 111
 227 502 47 609 93 54393 445 663 706
 17 61 83 553001 5 103 33 233 62 333
 134 544 637 87773 56245 318 490 619
 23 838 85 57156 55 267 87 409 71 505
 535 909 58095 98 197 292 311 52 91
 93 403 46 64 593 607 711 52 987 92
 29062 94 167 83 227 392 624 57 979
 60037 253 496 671 787 898 965 63
 23 61010 29 89 227 90 464 616 50 630
 2 930 62012 29 69 23 53 324 62 609
 740 754 870 923 44 63 63004 286 502
 3 656 94 61209 31 492 604 65066 135
 215 303 54 904 41 65 65014 99 104 26
 67 233 65 92 440 515 624 67009 35 82
 322 414 631 89 9573 6340 99 490
 6063 245 60 67 323 85 677 835 6953
 69

75 832 172247 88 344 436 89 550 624
 813 20 937 173063 243 65 87 831 961
 174053 96 404 592 603 702 73 951
 175153 57 215 317 473 523 815 21
 176070 181 224 312 501 516 87 932 73
 777016 137 530 632 84 173030 64 154
 695 724 79 980 179217 86 593 926
 180214 300 6 10 711 53 917 53 71
 181222 323 83 426 655 749 978 96
 182243 454 92 963 103263 493 512 50
 89 625 63 29 794 917 134359 61 85 93
 410 61 90 534 926 135001 5 73 353 442
 518 661 763 940 64 81 136273 323 67
 426 520 646 51 700 243 73 946 137099
 139 215 57 482 540 625 803 923 100065
 453 573 182051 210 12 314 439 591 662
 321 917 86
 190072 230 427 523 611 42 191173
 260 82 339 427 63 229 192071 295 340
 762 821 193091 303 45 619 57 797 962
 194165 375 476 522 54 63 673 659 63
 70 902 19 81.

101 464 998 172083 92 533 876 909 43
 173357 805 70 174036 399 417 727
 175121 426 913 43 176371 979 177035
 374 632 178291 98 99 423 516 75 628
 719 926 86 179780 843 921
 180116 42 342 735 97 993 181385 957
 182019 183 183042 238 790 640 184347
 281 442 504 26 631 735 133032 31 74
 123 326 72 186009 19 44 425 72 95
 599 656 187524 610 55 737 826 97
 188160 251 58 364 72 619 876 189058
 539 75 697 595
 190467 191023 31 211 537 634 91 967
 192075 53 105 252 564 193009 192
 194103 439 806 23 61

IV-te ciagnienie
 Główna wygrana 20.000 zł na nr 133779.
 10 000 zł na nr 604341
 5 000 zł na nr 171303
 Po 2 000 zł na nry: 26756 84262
 94367 95812 129101 134274 138259
 160362 184516
 Po 1 000 zł na nry: 12355 17424
 57850 63144 62435 73379 30341 82693
 88785 92122 93174 96341 102199
 102199 114543 123320 133357 138661
 139265 144100 164350 168916 171475
 179442 182012 183774 187535
 164 343 407 502 659 957 1350 56
 953 92 2161 250 57 388 622 3131 234
 73 420 877 987 4020 524 5024 226 625
 540 6314 466 523 7203 307 8102 36
 423 55 536 751 869 9023 165 944 28
 78
 10149 318 965 91 11002 384 477 638
 12342 303 524 721 59 61 807 51 916
 13495 567 658 14349 556 716 845 924
 15135 453 597 857 15213 313 27 40
 715 932 17012 319 526 821 72 83 917
 93 15117 218 457 603 96 925 19717
 955 63
 20021 477 557 81 838 21189 576
 220670 0 23256 84 370 760 24205 574
 986 90 25656 26134 412 27071 674
 2043 75 29263 417 50 792
 30006 104 32 74 303 33 819 31326
 32032 90 170 936 71 33126 323 405
 963 35260 593 36270 427 509 820 70
 31008 287 92 97 545 39216 603 801
 950
 43319 730 960 41533 714 64 933
 42006 193 607 8 43282 381 526 784
 831 61 44809 50 941 45454 649 46758
 463 574 47279 726 42026 743 53 809
 50336 506 602 63 867 51003 93 178
 243 441 965 96 52211 317 936 54034
 61 83 549 822 56 919 55239 519 642
 56100 383 57681 866 77 972 55054 247
 479 633 96 787 830 63 59710
 60077 164 61176 33 200 14 64 670
 25 62300 5 90 403 70 554 895 63789
 776 967 64902 7 65263 535 834 66483
 761 87 67090 111 243 72 307 49 738
 865 68081 235 535 69072 192 291 468
 721 917
 70044 60 131 467 717 71270 6 84
 370 583 708 828 72031 120 370 519 76
 842 73451 74465 673 843 901 75777
 439 570 76344 685 77214 324 562
 78027 759 79406 705
 80128 95 242 479 600 81156 317 950
 82187 631 862 937 83187 84054 294
 352 77590 898 86139 206 471 952
 87244 375 92 495 574 83430 837 981
 89111 237 505 744
 90016 300 35 47 536 905 91157 75
 220 97 500 35 63 754 923 92213 474
 552 633 808 93083 363 771 933 94265
 410 747 867 95444 586 96910 97173
 89 200 16 613 52 714 75 997 99 98081
 342 523 74 93 623 99125 445
 100076 187 480 507 101380 711
 102552 715 74 103219 402 599 649
 104109 208 383 853 106660 356 882
 107278 335 519 108516 701 109101 59
 110229 535 111228 331 635 112015
 390 625 906 113074 372 436 114710 85
 307 433 637 74 115027 327 77 975
 115910 943 65 117110 319 574 830 953
 118023 275 554 119021 76 194 374 510
 38 903
 120124 404 616 971 122031 64 105
 286 302 425 927 123011 209 336 472
 542 640 824 72 12567 625 125001 170
 316 432 67 663 902 126412 594 675 721
 127221 416 128070 301 463 720 122074
 94 312 598 794 803 91
 130235 371 470 93 720 131558 682
 736 969 132064 225 418 566 627 728
 133751 134795 843 995 135390 451 647
 905 136113 349 489 832 90 137113 349
 489 832 90 137003 189 294 582 180551
 92 319 99 486 651 817 66 139072 297
 568 904
 140177 324 66 451 772 141379 531
 64 89 670 94 963 142292 537 811 65
 143084 347 93 502 669 831 144501 737
 950 145018 152 656 753 146052 173
 295 480 92 518 95 713 813 147871
 148177 275 759 61 149057 141 510 62
 722 954
 150357 151071 425 567 153167 220
 150403 677 781 155002 152 477 81 643
 32 765 155287 521 678 83 935 157621
 227 943 158742 159400 857
 150532 769 818 151063 563 637 630
 162033 53 654 800 163196 402 885
 164635 81 165221 32 335 665 632 937
 166038 362 594 167776 169202 307 639
 225 75 169076 98 566 602 851
 170015 507 809 934 43 171157 400
 361 172038 173303 461 833 174221 517
 175034 92 614 87 836 176014 127 467
 177924 32 337 97 571 930 178987 174
 597 179098 130 354 67 400 687 91 807
 914 42
 180084 288 941 181278 376 693
 182327 95 488 183712 13322 428 733
 855 945 185177 325 635 904 186316 519
 85 187044 49 243 313 634 836 908
 188011 332 423 895 189223 39 551 983
 190033 840 191177 213 17 666 700
 192130 461 192879 461 781 885 922
 194140 237 351 532

Kalendarz dnia

PIĄTEK.
 Hilarego b. d. K.,
 Feliksa,
 Słowiański: Rado-
 gościa.
 Stożca wschód:
 7.40, zach. 15.51.
 Księżyc wschód:
 14.3, zach. 5.42.

HISTORIA FODAJE:
 1733 August Mocny ułłada się z Pru-
 sami o rozbiór Polski.
 1770 Urodził się Adam J. ks. Czarto-
 rycki, wielki działacz polityczny
 i patriota.
 1863 Przymusowy pobór do wojska
 rosyjskiego, co wpłynęło na wy-
 buch powstania.

Urząd Konkurs na Puder do Twarzy u siebie w domu BEZPŁATNIE SPECJALNYCH PUDEŁEK 100.000

PUDER TOKALON NA PIANCE KREMOWEJ

do bezpłatnego rozdania dla konkursów na puder według poniższego wyjaśnienia.

Jaki jest Pani szczęśliwy numer?!

UCZYŃ TE BEZPŁATNĄ PRÓBĘ
 a przekonasz się, że będziesz wyglądała znacznie młodziej i bardziej świeżo — Szczegółowe wskazówki obok.

III-te ciagnienie

Wygrane na 200 zł.
 72 654 735 914 1519 53 855 2331 94
 746 93 831 3025 27 303 659 795 4077
 173 358 401 565 605 700 37 42 5000
 6005 54 70 522 625 754 958 7470 512
 91 8018 371 511 93 018 9106 276 383
 85 497 667 763
 10327 555 780 93 11075 915 30 12563
 569 831 503 13262 379 717 915 14235
 376 79 615 15256 410 814 992 16014
 23 60 451 85 603 875 943 17328 67 729
 369 18071 348 67 729 869 18071 221
 110 897 996 19054 164 65 74 403 26
 533

20073 983 21727 818 22193 215 616
 721 23057 2132 553 23210 86 369 556
 55 672 25279 308 41 523 660 27107 21
 52 81 455 532 93 732 897 23048 63 375
 110 20 506 73 29041 231 352 58 802
 30205 401 31083 497 526 857 909 73
 32029 33165 653 817 82 965 32039 143
 232 723 33 857 35283 899 962 36023
 214 669 759 37197 214 553 955 38070
 363 966 39017 66 134 304 830
 40317 418 546 41018 49 90 109 67
 306 673 706 42295 399 508 43242 562
 87 682 44736 826 908 45216 554 614
 779 45167 316 630 974 47047 537 722
 42192 684 825 943 60 73 49007 236
 50030 89 214 856 51035 132 455 596
 742 918 920 52431 73 91 638 867 53090
 394 595 823 937 20 54038 203 11 375
 460 713 815 72 55035 156 60 66 303
 64 919 56697 57033 89 94 312 58609
 59533

60654 761 61794 831 561 64 62189
 203 52 814 912 63006 172 295 533 843
 54216 74 98 327 94 65619 717 37
 66239 62 842 67304 473 645 56 87 799
 368 63379 917 67532
 70285 601 52 71336 406 535 874
 72133 374 614 73063 127 205 306 611
 58 98 891 74093 103 258 303 575 831
 75109 24 546 85 76122 233 311 811
 77314 42 476 953 78061 227 391 491
 41 897 973 75015 495 604
 80183 92 267 857 81733 977 82206
 43 453 72 727 858 922 44 83531 631 86
 948 58 84424 41 85333 405 17 71 520
 502 86375 510 650 942 87616 896 88019
 357 721 803 998 89071 118 74 635 846
 90247 72 643 751 992 91270 85 306
 35 447 546 650 71 861 92083 134 223
 524 617 40 704 733 92035 103 39 378
 464 774 865 94129 330 95659 815 6153
 417 713 827 40 47 97643 49 715 54
 800 41 98542 880 99244
 100061 239 329 431 55 815 96 971
 101238 575 723 876 102105 43 78 245
 74 319 453 607 40 711 829 477 103060
 253 541 750 104096 279 781 801 105007
 279 647 866 106570 749 91 107105 281
 499 592 62 732 107167 377 768 858
 932 10907 75 294 574 939
 110353 417 600 97 832 111055 75 32

457 523 95 945 112077 673 11233 59
 937 11247 249 333 73 727 926 115915
 82 474 822 933 116320 31 75 907
 117113 227 445 59 85 761 118060 115
 433 645 85 119379 893 973
 120155 417 743 121077 155 336 473
 122008 12 719 123446 377 931 124131
 35 497 555 73 692 8

„Bez skarg, procesów i apelacji” ale drogą rokowań i umów załatwiamy nasze sprawy z Gdańskiem Odpowiedź min. Becka w Komisji Spr. Zagranicznych

W wyczerpującej odpowiedzi, udzielonej członkom komisji spraw zagranicznych, min. Beck zajął się przede wszystkim połączeniem Polaków z granicą. Min. Beck oświadczył wszechstronnie o zagadnienie i akcentuje jego wagę.

Sprawa Polaków na obczyźnie

Przechodząc do szczegółowego rozważania wyraża przekonanie, że deklaracje polska i niemiecka z listopada ubiegłego roku, w sprawach wzajemnego traktowania mniejszości narodowych, okazały się skuteczne.

Rząd polski z dużą czujnością śledzi, czy rząd czeskosłowacki będzie nadal prowadził nieżyczliwą politykę wobec Polaków tam zamieszkałych, gdyż to zmusza nas do daleko idącej rezerwy politycznej wobec tego rządu. Z faktu należenia Litwy do Ligi Narodów nie mamy żadnych praktycznych korzyści. I nic nie zdolano uczynić dla polepszenia losu Polaków. Sowiety natomiast nie uznają odrębnej kultury narodowej grup ludności co na pewno nie ułatwia stosunków z nimi.

Emigracja

Następnie min. Beck przechodzi do zagadnienia emigracyjnego oraz międzynarodowej współpracy ekonomicznej. Mówca przypomina misję premiera van Zeelanda i oświadcza, że z wieloma innymi mężami stanu pozostaje w stałym kontakcie w tej sprawie. Istnieją próby utworzenia bloków państw silnych finansowo i przemysłowych oraz państw rolniczych.

Min. Beck wypowiada się przeciw blokom ekonomicznym uważając, że jedynie współpraca z różnymi organizacjami może dać dobre wyniki.

Odnosząc się do zagadnień emigracyjnych min. Beck zaznacza, że prowadzone są już konkretne rozmowy z rządem francuskim, dotyczące pewnych możliwości w jednej z kolonii francuskich i wyraża przekonanie, że w najbliższym czasie będzie już mógł przedstawić konkretne wyniki w tej dziedzinie.

Powracając do spraw Ligi Narodów min. Beck oświadczył, że będzie miał niebawem możliwość odbycia rozmów ze znaczną ilością ministrów spraw zagranicznych i wyniki ich przedstawi Izbie.

Ważka sprawa Gdańska

Wreszcie min. Beck przeszedł do spraw gdańskich, które tyle miejsca zajęły w dyskusji. Mówca poświęca więc również tej sprawie bardzo wiele uwag.

Na wstępie stwierdza, że prawa nasze w Gdańsku są elementem stałym i nienaruszalnym. Żaden rząd polski nie może inaczej rozumować. Sprawa gdańska jest w istocie bardzo złożona. Nic jednak nie upoważnia do stwierdzenia jakoby nastąpiły jakieś zmiany na naszą niekorzyść.

Minister oświadcza, iż mimo trudności załatwiono wiele zagadnień o pierwszorzędnym znaczeniu. Bronimy i będziemy bronić naszych interesów gospodarczych, ale odnosimy się z pełną życzliwością i z pełnym zrozumieniem do spraw gospodarczych samego Gdańska. Bez skarg, procesów i apelacji w Lidze Narodów oraz Hadze ale drogą rokowań i umów załatwiamy nasze sprawy z Gdańskiem.

Min. Beck zaznacza, że reakcja opinii publicznej na zagadnienie gdańskie posiada dwa elementy: twórczy i szkodliwy. Pierwsza doprowadziła do zrozumienia w kraju zagadnienia morskiego i wszystkich z tym związanych spraw, druga powoduje nawrotną falę zdenerwowania. Polska jest państwem zorganizowanym i potrafi obronić oraz zabezpieczyć swoje interesy. Min. Beck odnosi wrażenie, że owa nerwowość nie zawsze posiada swoje źródło z polskiej troski, z polskiego dążenia, ale jest wynikiem prób akcji zewnętrznej dla wpłynięcia na zmianę kierunku polskiej polityki.

Są dwa sposoby pomniejszenia roli państwa w życiu międzynarodowym i zmniejszenia jego znaczenia. Jeden — to nacisk z zewnątrz, nacisk siłą. Na szczęście nie jest on stosowany zbyt często, bo istnieje przy tym ryzyko, że nadziei się można na bagno. Drugi sposób, istniejący codziennie prawie, to próba wpłynięcia bądź to przez wprowadzenie w błąd opinii publicznej, deformowanie faktów, bądź inną drogą — na zasadnicze wytyczne, jakie sobie świadomie rząd państwa naszego za aprobatą opinii polskiej obrał.

Te drogi są bardzo różnorodne. Czasami jest to droga interesów, czasem jest to droga doktryn, a czasem jest to droga siania paniki po prostu. Pozwól sobie zapamiętać do panów, jako przedstawicieli izb, żeby zechcieli dobrze patrzeć na palce ludziom ściegającym alarmy — także alarmy w sprawach gdańskich.

Kończąc min. Beck zwraca się do członków komisji z apelem o pomoc oraz poparcie wysiłków Min. Spraw Zagranicznych.

Krwawe zajścia w Austrii

Dokonano licznych aresztowań

WIEDEN. Jak donoszą z prowincji, zajścia, do których došlo w związku z wiecami, zwołanymi przez legitymistów, miały częściowo charakter dość poważny.

W Gracu doszło do wielkiej bitki z użyciem gazów łzawiących. Liczba rannych nie jest

jeszcze znana. Około 50 osób zostało aresztowanych.

Do bójk doszło również w mieście Villach (Karyntia), gdzie aresztowano 30 osób.

W mieście Moedling po wiecu legitymistycznym zaczęły się tworzyć pochody. Jak donoszą 4 osoby zostały ranne. Aresztowano około 50 osób.

W obecności Stalina otwarcie sesji rady Z.S.R.R.

Wczoraj o godz. 16-ej w sali pałacu kremlowskiego nastąpiło otwarcie pierwszej sesji Rady Związku w obecności członków rządu, biura politycznego partii i dygnitarzy partyjnych nie wchodzących oficjalnie w skład rządu ani biura, jak Dymitrow, Chruszczow i Bulganin. Łoża dyplomatyczne i prasowe zamknięte.

Zjawienie się Stalina na czele rządu i dygnitarzy partyjnych zostało powitane owacjami, po czym pierwszą sesję otworzył najstarszy wiekiem deputowany akademik Bach.

Następnie wybrano przewodniczącego izby w osobie Andrejewa i

dwóch jego zastępców akademika Łysienko i mało znanego deputowanego Uzbekistanu niejakiego Segizbajewa, po czym uchwalono regulamin.

Sprawy porządku dziennego i komisji załatwiono w drodze aklamacji. Nikt nie składał żadnych kontrolniosków i nikt nie zabierał głosu w sprawie żadnego z punktów. Wszyscy deputowani głosowali jednogłośnie.

Pierwsze posiedzenie trwało godzinę, z czego około 20 minut zajęły owacje.

Sesja została odroczone do czwartku do godz. 11 rano.

Policja na konferencji pastorów

Jednego pastora aresztowano

BERLIN. Władze policyjne rozwiązały konferencję rady brackiej (Bruderrat) Bekentnis skirche, zwołaną do Berlina w dzielnicy Dahlem. Na konferencję przybyło 28 pastorów berlińskich i zamiejscowych. Wkrótce po rozpoczęciu obrad na salę wkroczyli urzędnicy

Gestapo, zatrzymując wszystkich uczestników.

Po ustaleniu personalii wszystkich, z wyjątkiem jednego, zwolniono. W areszcie pozostał jeden z pastorów berlińskich, który już po raz trzeci pozbawiony jest wolności.

Za wierność i lojalność

otrzymał premier Goering od kanclerza piekny obraz

BERLIN. Niemieckie biuro informacyjne podaje, że kanclerz Rzeszy Hitler przybył w południe w towarzystwie szefa prasowego Rzeszy Dietricha do mieszkania premiera Goeringa, aby mu, jako swojemu wiernemu współpracownikowi, osobście złożyć życzenia.

Jako dar wręczył kanclerz

Goeringowi obraz, przedstawiający dziewczynę w stroju myśliwskim z sokolem, pędzącego Hansa Makarta z połowy 19 wieku.

Dziękując za życzenia i dar, premier Goering wygłosił przemówienie, w którym podkreślił wierność i lojalność, cechującą współpracowników kanclerza.

Zamachowcom grozi śmierć

Nowe rewelacje w sprawie zamachów bombowych w Paryżu

PARYŻ. Dzienniki paryskie przepełnione są szczegółami afery „Białych Kapturów” a przede wszystkim szczegółami śledztwa w sprawie zamachów bombowych na placu Gwiazdy.

Dowodem poruszenia opinii francuskiej sprawą zamachów bombowych są demonstracje, które odbyły się rano na dworcu Liońskim. Publiczność przebieżnie robotnicza, demonstrowała przeciwko dwóm głównym oskarżonym w sprawie zamachów bombowych inżynierom Lacuty i Voglowi, których dostawiono z Clermont Ferrand do więzienia paryskiego. Obu oskarżonych musiała chronić przed wzburzonym tłumem liczna eskorta policji.

Śledztwo w sprawie zamachów bombowych nie przyniosło od wczoraj żadnych nowych elementów.

Oskarżony inż. Lacuty potwierdził wobec sędziego śledczego w Paryżu swe zeznania złożone w Clermont Ferrand, co do przebiegu zamachów, jak również potwierdził swoje o-

skarżenia pod adresem panów Menetier, Moreau de La Meuzé i Deloncle, głównych przewodców C.S.A.R., przebywających już półtora miesiąca w więzieniu.

Inżynierowie Lacuty i Vogel zostali postawieni oficjalnie w stan oskarżenia pod zarzutem zniszczenia budynków, co pociągnęło za sobą śmierć dwóch osób oraz zabójstwa z premedytacją.

Oskarżonym grozi więc kara śmierci, chyba że w stosunku do inż. Lacuty, który wyjawil wszystkie szczegóły zamachu, zostanie zastosowane złagodne nie kary.

Inż. Lacuty wybrał sobie jako obrońcę adwokata deputowanego prawnicowego Xavier Vallat, który jest już obrońcą gen. Duseigneur oraz księcia Pozzo di Borgo.

Władze bezpieczeństwa zapowiadają dalsze rewelacje w sprawie zamachów bombowych oraz w sprawie organizacji CSAR.

Władze policyjne interesują

się m. in. topielcem, znalezionym w rzece w pobliżu Nancy, a którym, jak ustalono, okazał się miejscowy działacz prawicy wy.

Panują przypuszczenia, że to pielec, którego uznano swego czasu za samobójcę, padł ofiarą tajnego sądu kapturowego ze strony organizacji terrorystycznych.

Szajka zuchwałych terrorystów

zmuszała do kupna klepskich owoców

Kilku ulicznych handlarzy-wózkarzy trudniących się sprzedażą owoców w Warszawie, utworzyło spółkę, trudniącą się dostawą owoców do sklepów. Ponieważ wózkarze ci korzystali z wygodnych kredytów i do starczyli towar również na dogodnych warunkach, więc szereg pomniejszych sklepów owocowych chętnie korzystało z usług spółki.

Początkowo interesy szły ku

ogólnemu zadowoleniu stron, po jakimś jednak czasie właściciele sklepów skonstatowali, że dostawcy pobierają od nich większe kwoty, niż się należy za dostarczony towar.

Kupcy zaczęli reklamować i wówczas rozpoczęło się dla nich prawdziwe piekło, wózkarze bowiem ani słuchać nie chcieli jakichkolwiek reklamacyj i do magali się wypłacenia takich sum, jakie sami żądali.

Gdy który z kupców odmawiał zapłaty, cała szajka nachodziła jego sklep, urządzała mu awantury, a nawet turbowała opornego. Terroryzowani kupcy musieli nie tylko przepłacać ale nie mogli nawet zmienić do stawców, gdyż szajka wózkarzy groziła im dalszymi, ostrzejszymi represjami.

Wreszcie jeden z ciemieżonych kupców, któremu terroryści zdemolowali sklep, zawiadomił policję.

Obecnie prowadzone jest energiczne dochodzenie. Mnieć należy, że cała szajka zuchwałych terrorystów znajdzie się niebawem pod kluczem.

Min. komunikacji jednego z państw bałkańskich

ofiara króla „hochsztaplerów”

Oszust zawarł z ministrem umowę na budowę kilkunastu mostów kolejowych i wyłudził krociowe sumy

Do Warszawy przyjechał w ubiegłym tygodniu z Bukaresztu i zatrzymał się w jednym z pierwszorzędných hoteli niejaki Aron Szermański, podający się za dyrektora koncernu bałkańskich fabryk metalowych.

Rzekomy dyrektor nawiązał kontakt z szeregiem przedsiębiorstw w Warszawie i Katowicach. Rozmowy dotyczyły nabywania większej ilości surowców.

O pertraktacjach tych dowiedziała się policja i na wszelki wypadek zajęła się osobą „dy-

rektora koncernu”.

Wyniki badań okazały się rewelacyjne. Stwierdzono, że Szermański jest jednym z najgroźniejszych hochsztaplerów międzynarodowych, wielokrotnie karany za niezliczone oszustwa.

Spełnością Szermańskiego był... ciężki przemysł. Obdarzony doskonałą prezencją, wymowny i władający sześcioma językami oszust potrafił bez trudu wzbudzać zaufanie swych ofiar. Jego interesy traktowane

były z takim rozmachem i znać omeżać rzeczy, że nikt nie podejrzewał w poważnym „dyrektora” zuchwałego oszusta.

Perłą wystąpienia hochsztaplera była transakcja, jaką zawarł z ministrem komunikacji jednego z państw bałkańskich.

Szermański podjął się budowy kilkunastu mostów kolejowych, biorąc swoją niską ofertą wszelką konkurencję. Należność za wykonanie budowy mostów miała być spłacona w ciągu 50 lat, ministerstwo miało je

ćynie opłacać na razie koszty robocizny i zwózki materiałów. Na poczet tych kosztów Szermański zdołał wyłudzić krociowe sumy i zbiegł za granicę.

Aferzysta ma żonę we Francji i wszystkie sumy, uzyskane z oszukańczego procederu składa w bankach europejskich na jej imię.

Wreszcie zapragnął przeprowadzić w Polsce kilka „korzystnych” interesów, dzięki jednak czujności naszej policji został aresztowany.

Usiłowanie samobójstwa nie daje prawa do zasiłku chorobowego

Czy usiłowanie samobójstwa, którego następstwem jest kalectwo lub choroba uprawnia ubezpieczonego do otrzymania zasiłku chorobowego?

W interesującej tej kwestii Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnia, że choroba spowodowana usiłowaniem samobójstwa nie uprawnia do otrzymania zasiłku chorobowego.

WYTAJACIE

„NOWEGO SPORTOWCA”

KONRAD RYLSKI

MŚCICIEL

PRAWDZIWE DZIEJE SŁAWNEGO ZBOJNIKA
DOBROCZYŃCY BIEDNYCH I POKRZYWDZONYCH

Było to w czasach przedwojennych. Bogaty kupiec warszawski, Antoni Olgiński, nabył szyb nielowy na Kaukazie i przeniósł się tam z żoną i córką do miasta Grozny.

Tu spotkało Olgińskich wielkie nieszczęście. Grasujący od paru lat w okolicy herszl bandy zbrojeckiej, Selim - Chan, porwał ich ukochaną jedynaczkę, Martę.

Gdy Olgiński złożył herszłowi zbrojeckiemu żądany okup, Marta wróciła wprawdzie do domu, ale po paru dniach uciekła od rodziców. Polochoła bowiem Selim - Chana i wróciła do niego, by zostać jego żoną.

Ponieważ poczekiwania policji nie przyniosły rezultatu, Antoni Olgiński, przebrany za Czeczeńca (Czeczeńcy — to ple mię kaukaskie), poszedł w góry, aby odnaleźć swoją ukochaną jedynaczkę.

Selim - Chan jeszcze jako młody chłopiec został skazany na 20 lat katorgi za to, że przebił kindżalem oficera rosyjskiego, który chciał wziąć przemocą piękną żonę Selima.

Selim - Chanowi udało się jednak uciec z Sybiru w bardzo pomysłowy sposób. (Jako „nieboszczyk” został wywieziony w trumnie). Po powrocie do stron rodzinnych pomścił śmierć swojej żony, którą doprowadził do samobójstwa jakiś oficer carski.

Po tym Selim - Chan zorganizował bandę wiernych mu, nieustraszonych Czeczeńców, którzy postawili sobie za zadanie „rozdzierać pieniądze bogaczy”. Porywali ludzi bogatych, a otrzymane od nich okup pieniężny rozdawali ubogim mieszkańcom gór.

Wysłane w góry całe oddziały policji i wojska nie mogły schwycić Selim - Chana, gdyż mieszkańcy gór ukrywali u siebie swego dobroczyńcę i nie chcieli nigdy wydać jego kryjówek.

Śmiałe napady Selim - Chana głośne były w całej Rosji, a nawet za granicą.

Między innymi słynny był jego napad na kasy kolejowe, oraz napad rabunkowy na pociąg pociąg Moskwa — Baku.

Jeden oficer carski, Kibirow, postanowił za wszelką cenę schwycić Selim - Chana. By ten cel osiągnąć, przebrał się za uboższego Czeczeńca (urodzony u Kaukazie, znał dobrze mowę Czeczeńców) i w tym przebraniu udało mu się dostać do bandy Selim - Chana. Pozyskał sobie — jako odważny „Czeczeńiec Ali” — jego całkowite zaufanie.

W kilka tygodni mniej więcej przed tymi wypadkami Selim - Chan przysłał do jednego ze swoich ludzi, do Szamana, jakiegoś starca, podejrzanego o szpiegostwo. W tej samej wsi, do której przysłał starca, przebywała też i Marta. Marta poznała w starcu swego ojca, który od dawna wędrował po górach, by odnaleźć swą jedynaczkę.

Staremu Olgińskiemu groziła śmierć, bo Szaman był przekonany że on jest szpiegiem. Marta powiedziała Szamanowi, że chce pomówić ze starcem.

Marta powiedziała Szamanowi całą prawdę i poprosiła żeby przyprowadził do niej starca, jej ojca. Gdy starzec wszedł do pokoju, Marta wpadła w jego ramiona, płacząc jak małe dziecko.

Potem długo ze sobą rozmawiali, przy czym stary Olgiński starał się namówić Martę, ale nadaremnie, żeby wróciła do domu.

Obecny przy tej scenie Szaman nic nie rozumiał z ich rozmowy, bo mówili po polsku. W jego umyśle powstało podejrzenie, że Marta jest w zmoiwie z tym starcem-szpiegiem.

Szaman chciał zaraz urządzić sąd nad starym Olgińskim, ale za wstawianictwem Marty postanowił tę sprawę odłożyć, aż do przybycia Selim - Chana. Do tego czasu starzec miał przebywać w zamknięciu u Szamana.

Tymczasem Kibirow przybył do Kisłowodzka. Dowiedział się tu, przypadkowo zresztą, że milioner amerykański John Smith zjechał do pensjonatu Niagara.

Kibirow w towarzystwie jednego ze swoich ludzi oczekiwał wyjścia amerykańskiego milionera z pensjonatu. W pobliżu kręcił się Esand, który miał porwać Amerykanina. Nagle z pensjonatu wyszedł Amerykanin ale... w towarzystwie ojca Kibirowa.

Aby pokryć zmieszanie, które go opanowało, Kibirow powiedział do swego towarzysza, że starzec, rozmawiający z Amerykaninem, jest generał-gubernatorem Michejewem.

Esand omylił się i zamiast porwać Amerykanina, porwał za konia towarzyszącego mu ojca Kibirowa.

Od chwili rozmowy z ojcem Marty, złamana na duchu, oczekiwała przybycia Selim - Chana. Gdy Selim - Chan przybył wrzście, powiedziała mu, że przysłany przez niego starzec jest jej ojcem.

Selim - Chan przyprowadził starego Olgińskiego do swojej salki, do Marty.

Nagle do pokoju wpadł Kadi z okrzykiem: „Essand przywiózł amerykańskiego milionera”.

Esand przywiózł do Selim - Chana starego Kibirowa. Gdy stary Kibirow zrozumiał, że Selim - Chan bierze go za Amerykanina, powiedział: „Ja jestem Rosjaninem”.

Selim - Chan odczekał starego Kibirowa do Szamana, postanowiwszy zaczekać z zafatowaniem tej sprawy aż do powrotu „Alego”. Potem nastąpiła rozmowa między Selim - Chanem, Martą i jej ojcem.

Marta oświadczyła stanowczo, że nie odejdzie nigdy od Selim - Chana. Stary Olgiński ułożył się do snu w mieszkaniu Marty, ale gdy nazajutrz rano Selim - Chan wszedł do pokoju, starca tam nie było...

Selim - Chan dogonił starego Olgińskiego, ale wzięwszy od niego słowo, że nie zamelduje policji o miejscu pobytu Selim - Chana, puścił go wolno. Posłał jednak w ślad za nim Kadi'ego, żeby go śledził.

Tymczasem jacyś Czeczeńcy przynieśli na rękach ranego Alego.

— To Ali? — zapytał jeszcze raz przestraszony i zdumiony jednocześnie Selim - Chan. — Co się z nim stało? Czy żyje jeszcze?

— Jeden z tutejszych mieszkańców, jakiś drwał, znalazł go omdlałego w lesie, prawie na skraju samym... Twarz jego pokrzwawiona była, szczęki zwarte mocno... Ktoś napadł na niego widocznie...

Selim - Chan podbiegł szybko naprzeciw Czeczeńcom, którzy nieśli młodego Kibirowa, i zaczął wypyttywać drwał, który znalazł Alego w lesie.

Niski, bosy Czeczeniec wystąpił naprzód i padając do nóg Selim - Chanowi, zaczął opowiadać, w ja-

kich okolicznościach znalazł dżigita w lesie:

— Idę sobie tak... i już prawie wychodzę z lasu... A tu nagle patrzę — leży człowiek... Oczy ma zamknięte, a cała jego twarz jest pokrzwawiona... Chociaż rany nie widać żadnej...

— Gdzie go położyć? — wirucił Esand.

— Jesteśmy przecież blisko chaty Szamana, wnieście go więc tam, — rozkazał Selim - Chan. — Hm... Co to się mogło stać z Ali'm? — myślał wciąż. — Czyżby ktoś napadł na niego, albo też padł ofiarą jakiegoś nieszczęśliwego wypadku?

Czterej Czeczeńcy wnieśli Kibirowa do salki Szamana i położyli go na wiązce siana.

Stary Kibirow siedział w drugim pokoju. Słyszał hałas, zbliżył się do drzwi i wyjrzał...

— Hm... Czy ci osobnicy znów kogoś, przywieźli, żeby otrzymać okup za więźnia? — pokiwał starzec głową i przyjrzał się twarzy ranego.

Selim - Chan zauważył, że stary Kibirow stoi w drzwiach i przygląda się omdlałemu Alemu. — Na tego oto dżigita czekałem właśnie, — odezwał się do starca. — Coś się z nim stało. Gdy tylko wróci do przytomności, pomówię z nim i uwolnię pana, panie Kibirow.

Pokrzwawiona twarz omdlałego drgnęła silnie w tej chwili...

Stary Kibirow drżącymi rękoma ujął dzbanek z winem i zbliżył go do ust omdlałego dżigita.

Wszyscy obecni to zauważyli, ale nikomu nie mogło wpaść na myśl, że to ostatnie słowa Selim - Chana, zwrócone do starego Kibirowa, były przyczyną tego drgania twarzy Kibirowa... Człowiek leży bez przytomności, ranny, więc nic dziwnego, że od czasu do czasu drga nerwowo jego twarz. To jest zupełnie naturalny objaw. — No, Szamanie, jesteś przecież czymś w rodzaju lekarza... Zabierz się no do Alego.

Szaman zaczął się krzątać koło Kibirowa. Przede wszystkim obmył ciepłą wodą zakrwawioną twarz Alego.

— Hm... Nie widać żadnej rany... — zwrócił się do Selim - Chana. — Krew mu pociekła widocznie z nosa... Wylew krwi... Hm... To poważna sprawa... Trzeba mu wlać do nosa kilka kropel ostrego zioła — a wróci do przytomności...

— A masz ty takie zioła?

— Naturalnie, Chanie.

Szaman przyniósł z drugiej izby flaszkę z owczej skóry i zaczął powoli wlewać Kibirowi do nosa jakieś ostre krople.

Kibirow skurczył się cały. Twarz jego wykrzywiła się, z zaciśniętych zębów wydarł się ochryply pomruk, ale po chwili leżał już znów nieruchomy, milczący, jak grób.

— Jeżeli te krople nie pomogły, to jego stan jest rzeczywiście groźny, Chanie, — oświadczył Szaman.

Stary Kibirow, który przez cały czas stał w drzwiach i przyglądał się w milczeniu tej scenie, ode-

zwał się:

— Ja sądzę, że gdyby wiano temu człowiekowi mocnego wina do ust, to by to prędzej pomogło.

— No to wlewaj, jeżeli potrafisz... Kiedy szczęki ma zupełnie zwarte... — odparł Szaman.

— Dajcie mi najmocniejszego wina, jeżeli macie wódkę, to jeszcze lepiej... Zobaczycie zaraz, że wleję mu to do gardła, chociaż ręce mi się trzęsą...

— Staremu Kibirowowi szło naturalnie o to, żeby jak najszybciej doprowadzić do przytomności tego dżigita, bo od tego przecież zależy jego uwolnienie...

Ale Szaman czuł się dotknięty uwagą starego Kibirowa i mruknął: — Ja też dokażę tej sztuki...

Ale Selim - Chan wrócił się do rozmowy i powiedział ostrym tonem:

— Niech to zrobi ten starzec.

Szaman zagryzł wargi i patrzył spoje łba gniewnym wzrokiem.

— No przynieś mocnego wina, — rozkazał Selim - Chan. — Może masz wódkę?

— Nie, wódkę nie mam.

Po chwili córka Szamana przyniosła gliniany dzbanek mocnego, starego wina.

Stary Kibirow drżącymi rękoma ujął dzbanek z winem i zbliżył go do ust omdlałego dżigita.

Z wielkim widać trudem nachylił się nad leżącym i starał się rozerwać zaciśnięte zęby Alego. Ale nadaremnie! Oba rzędy jego zębów były teraz jakby zrosnięte ze sobą.

Stary Kibirow zaczął tedy powoli wlewać wino do ust leżącego poprzez szpary między zębami.

Nagle zaszło coś zupełnie nieoczekiwanego, coś, co wzbudziło dreszcz zgrozy we wszystkich obecnych.

Leżący bez przytomności Ali skurczył się nagle i zwinął całe ciało, tworząc łuk w ten sposób, że głową dotykał prawie palców u nóg.

I w tym stanie ciało jego wykonało skok z jednego końca pokoju w drugi i legło, drżąc konwulsyjnie, i charcząc z cicha.

— Co to za choroba? — zdziwił się Selim - Chan. — Jeszcze nigdy w życiu nie widziałem czegoś podobnego...

— To widać padaczka... — odezwał się stary Kibirow. — Co to za choroba? Aha, już sobie przypominam, na Sybirze był jeden katorżnik, który także pokazywał tego rodzaju sztuki... A ja byłem przekonany, że Ali to zdrowy chłop... No, panie Kibirow, — zwrócił się Selim - Chan do starego Kibirowa, — co robić w takim wypadku? Och, zobaczcie — no, jak ten biedny Ali się męczy!

— Trzeba przeczekać, aż atak minie, — odpowiedział stary Kibirow. — Nie wolno teraz ruszyć z miejsca tego nieszczęśliwego człowieka...

Ali leżał napół skurczony. Co chwila podrzucał tak silnie całe ciało, że aż podłoga pod nim trzeszczała. Twarz jego była wykrzywiona w dziwny, straszliwy grymas.

— Jedno co mnie dziwi... — oświadczył stary Kibirow. — Byłem już nie raz świadkiem ataków tej choroby. Chcący leżą wtedy na grzbiecie, oczy wyłazają im nawierzch, a z ust cieknie zielonkawa piana. A tu nie widzę tych wszystkich objawów. To jest widać inna, nieznaną mi forma padaczki.

Minęło pół godziny, a Ali wciąż jeszcze leżał na podłodze w konwulsjach.

— Trzeba go z powrotem położyć na sianie, — odezwał się Selim - Chan. — Nie można go przecież tak tu zostawić. Hm... Dziwna choroba...

— A ja bym radził, żeby go nie ruszać z miejsca, może mu się od tego jeszcze pogorszyć, — powiedział stary Kibirow, dodając: — Panie, Selim - Chanie (po raz pierwszy gjaur zwracał się w ten sposób do Selim Chana), moja rodzina jest pewnie w ogromnej rozpacz. Jeżeli nie ma pan zamiaru brać ode mnie okupu, to niech mi pan zwróci wolność... Jeszcze długo potrwa, zanim ten człowiek pański wróci do przytomności.

— Nie mogę jednak pana uwolnić, dopóki nie rozmówię się z tym człowiekiem! — zabrzmiał stanowczo głos Selim - Chana.

Stary Kibirow znalazł się w trudnej sytuacji. Co robić? Jego dzieci są pewnie zrozpaczone. Jeden tylko Fiedka nie wie pewnie o tym nieszczęściu. On znikł przecież nie wiadomo gdzie i nie daje znaku życia.

Co począć teraz? Czekać spokojnie, aż ten, na dzw.wną chorobę cierpiący Czeczeniec, wróci do przytomności?

Nagle stary Kibirow coś sobie przypomniał:

— Mam sposób, który przywróci tego dżigita do przytomności... — odezwał się do Selim - Chana.

(Dalszy ciąg jutro)

KRONIKA KRAKOWA

Tajemnicze zaginięcie absolwenta gimnazjalnego w Krakowie

Mendel Birnbaum zamieszkały w Krakowie przy ul. św. Gertrudy L. 20, zgłosił na policji, że syn jego Edward Birnbaum wydalil się jeszcze w ubiegły wtorek o godzinie 4-tej popoł. z mieszkania i do tej chwili nie powrócił.

Do tej chwili nie zdołano jednakowoż natrafić na żaden ślad zaginionego.

Edward Birnbaum jest absolwentem Gimnazjum Hebrajskiego w Krakowie.

Liczy on lat 24, ubrany był w granatowy płaszcz, nosił oku-

lary w czarnej oprawie.

Zrozpaczony ojciec prosi każdego, który by natrafił na ślad, lub mógłby przyczynić się do wyświecenia zagadki tajemniczego zaginięcia jego syna, by o tem zgłosił niezwłocznie rodzinie.

Em. sierżant W. P. oskarżony o zabójstwo stanął przed sądem w Krakowie

W czasie zabawy tanecznej urządzonej przez Małopolski Związek Teatrów Ludowych w lokalu Zw. Strzeleckiego w Krakowie przy ul. Fabrycznej L. 9, powstała sprzeczka między Janem Chomiakiem a Michałem Szyłko emerytowanym sierżantem W. P.

Za Janem Chomiakiem ujął się Józef Łyko piaskarz z Krakowa i uderzył Szyłkę w twarz. Wówczas Michał Szyłko doskoczył do Łyki i nożem ugo-

dził go w brzuch a gdy Łyko upadł zraniony na ziemię, Szyłko kopnął go jeszcze nogami.

Rannego Łykę bezzwłocznie odwieziono do szpitala św. Łazarza i tam podano operacji, jednak z rany wywołało się zapalenie otrzewnej tak, że po kilku dniach Łyko zmarł.

Oskarżony Michał Szyłko do zabójstwa Józefa Łyki nie przyznaje się, i tłumaczy się że bronił się przed Janem Chomi-

kiem i Józefem Łykem, którzy na niego napadli.

Wczoraj stanął Michał Szyłko za czyn powyższy przed sądem okręgowym karnym w Krakowie.

Sąd skazał Szyłkę na 3 i pół roku więzienia.

Rozprawie przewodniczył s. o. dr. Stępniewski oskarżał prokurator dr. Panek.

Uniewinniony o kradzież

Wczoraj odbyła się przed sądem karnym w Krakowie rozprawa przeciwko Franciszkowi Cendzie oskarżonemu o kradzież.

I tak akt oskarżenia zarzuca oskarżonemu, że dokonał wł-

mania do mieszkania Józefa Stachury, a nadto miał dokonać znacznej kradzieży bielizny i garderoby na szkodę niejakiego Piotra Nowakowskiego.

Wczoraj został ogłoszony wyrok mocą którego oskarżony

Cenda został w zupełności uniewinniony i natychmiast wypuszczony z aresztu na wolną stopę.

Cendę Franciszka bronił adw. dr. Ela Pleszowska.

Echa strajku rolnego w sądzie krakowskim

Wczoraj odpowiadał przed krakowskim sądem okr. karnym Jan Pałka, rolnik z powiatu myślenickiego.

Był on oskarżony o to, że w sierpniu ub. r. w powiecie myślenickim rozstawiał ludzi na drogach, zmuszając chłopów

zaniechania dowożenia dowożeni żywności do miasta.

Opornym niszczone towary wyrzucano na ziemię.

Ponadto Pałka pozostawał pod zarzutem targnięcia się na policjantów.

Po przeprowadzonej rozprawie sąd skazał Pałkę na 8 miesięcy więzienia bez zawieszania.

Rozprawie przewodniczył s. o. dr. Wsołek, oskarżał prokurator dr. Krawczewski.

Bronił adw. dr. Grodziski.

B. senator Sienko wystąpił z klubu demokratycznego

Jak się dowiadujemy b. senator dr. Sienko, który stoi na czele zarządu okręgowego Zw. Nauczycielstwa Polskiego w Kra-

kanie wystąpił z Klubu Demokratycznego.

Krok ten motywowany jest

tym, że prezes Z. N. P. nie powinien należeć do żadnej organizacji politycznej.

Wpadli do mieszkania wszczynając bójkę przy ul. Szerokiej, raniąc właścicielkę mieszkania

Wczoraj zostali aresztowani: Fabian Józef lat 36 robotnik zamieszkały przy ul. Krzywda L. 31 i Markiewicz Mieczysław lat 32 malarz pokojowy zamieszkały przy ul. Kącik L. 7.

Są oni oskarżeni o to, że weszli do mieszkania Wł. Filipowicza przy ul. Szerokiej L. 27, i wszczęli tam bójkę.

W czasie bójki zranili oni nożem w rękę żonę Filipowicza

Helene.

Po udzialein pomocy lekarskiej pozostawiono Filipowiczową opiece domowej.

Nieszczęśliwy wypadek żony radcy miejskiego w Krakowie

Wczoraj spadł zlodowaciały śnieg z dachu domu przy ul. Sławkowskiej L. 30 na przechodzącą chodnikiem Stanisławę Warth, lat 34 żonę radcy miejskiego, zam. przy ul. Basztowej

L. 4. Doznała ona lekkich obrażeń cielesnych.

Po udzieleniu pomocy lekarskiej Warthowa odeszła do domu.

Uniwersytet Jagielloński przejął fundację rektora śp. Jakubowskiego

Pod przewodnictwem rektora U. J. prof. Szafera odbyło się onegdaj posiedzenie senatu, na którym postanowiono przejąć wspaniałe dzieło wielkiego przyjaciela i dobroczyńcy młodzieży rektora Jakubowskiego.

Dzięki dr. Jakubowskiemu powstało Towarzystwo Opieki nad Dziećmi, a w wyniku wieloletniej pracy szpital św. Ludwika i kolonia w Rabce.

Jak wiadomo, Towarzystwo które odbyło posiedzenie likwidacyjne pod przewodnictwem rektora Zolla postanowiło majątek swój przekazać Uniwersytetowi Jagiellońskiemu.

Na wspomnianym posiedzeniu, senat fundację ś. p. rektora Jakubowskiego przyjął, i w dniu wczorajszym powiadomione zostało ministerstwo Wł. R. i O. P.

Przy tej sposobności zaznaczyć należy, że obecnie w rektoracie U. J. znajduje się portret ś. p. rektora Jakubowskiego, pędzla Jacka Malczewskiego, który to obraz podobno zostanie nabyty i umieszczony w szpitalu św. Ludwika.

W dalszym ciągu posiedzenia omawiane były sprawy związane ze zmianą statutów niektórych stowarzyszeń akademickich.

Fatalne skutki zaniedbania

Wczoraj wieczorem przechodzili ulicą Sławkowską Antoni Wojewodziec, lat 30 robotnik, zam. przy ul. Zamenhofska L. 3 i z dachu domu L. 30 spadł na głowę Wojewodziecowi zlodowaciały śnieg, wskutek czego Wojewodziec upadł na chodnik doznając lekkich obrażeń cielesnych.

Po udzialein mu pierwszej pomocy lekarskiej odszedł do domu.

KRAKOWSKIE OSTY.

O krakowskich wędlinach

Owszem w Krakowie są wędliny. Pełne ich witryny sklepów masarskich. - Smakowite, aż ślinka idzie do ust są te krakowskie wyroby masarskie i kóżby nie chciały sobie kupić trochę tych smakołyków żołądkowych.

A koby nie kupował tych wabiących oko połaci różnych pośladekwi cieliących czy słonin lub kotletów wieprzowych.

Ba; ale o ilebyś biedny robociarz zapragnął zjeść na obiad kotlety wieprzowe i podjeść sobie, to nie starczy to by ci zarobku z dwóch dniówek na jeden obiad - a gdzie kolacja, śniadanie, mieszkanie?

Jednym słowem wędliny i wogóle wyroby masarskie oraz wszelkie mięsa mają ceny horrendalnie wysokie, a na jesieni to jeszcze je podniesiono i nikt nie pomyślał o skontrolowaniu różnicy cen między żywcem a wyrobami masarskimi.

A byłoby taniej - taniej, bo niema paszy po wsiach.

I nikt dalej nie zastanowił się nad tym, że ceny głupiej kiełbasy za kilogram równają się całodziennemu zarobkowi kwalifikowanego robotnika a powinny być przynajmniej 50 % niższe.

Może jednak odnośne władze zaopekują się nie masarniami ani jatkami - ale ich cennikami.

(Oset)

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO:

Piątek teatr nieczynny.

„RIGOLETTO“ w teatrze krak.

Drugi i ostatni występ słynnych śpiewaków zagranicznych Dinu Badescu i Babana Tessiana odbędzie się o 8-perze Verdi'ego „Rigoletto“ w poniedziałek dnia 17 b. m.

TEATR BAGATELA

NOWA REWIA W BAGATELI

Dziś wchodzi na afisz teatru Bagateli nowa wesoła, pełna humoru rewia pt. „Szkoła humoru“

Rewia ta zawiera wesołe i ciekawe momenty satyryczne i stanowi niewątpliwie miłą rozrywkę.

Ponadto film „Krew na morzu“.

WESOŁA REWIA LWOWSKA

Świetny zespół artystów operetki i rewii lwowskiej będąc obecnie w objeździe po całej Polsce zatrzyma się przez kilka dni w Krakowie, gdzie wystąpi w Sali Saskiej, przy ul. św. Jana 6.

Grana będzie mozaika operetkowa pióra znanego poety H. Zbierzchowskiego p. t. „Co wolno wojewodzie“.

Występy rozpoczną się dziś o godzinie 7.15 i 9.15 wieczorem.

Teatr Zw. Młodz. Przemysłowej powtarza w niedzielę przy ul. Skarbowej L. 2, „Jasełka“

Początek o godzinie 6-tej wieczorem.

REPERTUAR KIN:

APOLLO: Więzień królewski

ADRIA: Dziewczęta z Nowolipiek

ATLANTIC: „Siódme niebo“

dzina.

PROMIEN: Czar Cyganerii

ŚWIT Droga cesarska.

SZTUKA Dziewczę z temperamentem

UCIECHA: Linia Maginota.

STELLA: Znachor

WANDA: Ich 100 i ona jedna

RADIO

6.15 audycja poranna 11.15 audycja dla szkół 11.57 sygnał czasu 12.03 audycja południowa 13.45 płyty 14.45 wiadomości bieżące 15.30 wiadomości gospodarze 16.00 rozmowa z chorymi 16.50 pogadanka aktualna 17.00 „Współczesna matka“ 18.00 komunikat śniegowy 18.10 wiadomości sportowe 18.15 koncert 19.50 pogadanka aktualna 21.00 dziennik wieczorny 23.00 muzyka taneczna.

NOCNY DYŻUR APTEK

Apteka pod Złotą Koroną Rynek Gl. 22.

Pod Eskulapem Gertrudy L. 1.

Pod Złotym Lwem ul. Długa L. 4

Pod Złotym Orłem ul. Krakowska 9

Apteka Marińska Kazimierza W. L. 78.

W Podgórzu: Apteka pod Hygeą, ul. Kalwaryjska 27.

NOCNY DYŻUR LEKARZY

Abend Józef — Rynek Podgórski L. 12, tel. 126-37

Doening Tadeusz — Ariańska L. 9

tel. 10761

Brach Teodor — Madalińskiego 9.

tel. 104-45

Silberberg Leon — Starowiślna 49.

tel. 117-99

TYLKO w jedynej pralni

„PERŁA“
10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr.

Czyszczanie ubrania

ZŁ 3.50

Czyszczanie sukni

ZŁ 2.—

Centrala: Kraków, Wolnica 8
Filia: Wrzesińska 1